

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 4/2009,
ki ga je sprejel Svet dne 17. decembra 2008
z namenom sprejetja Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o določitvi
podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti

(Besedilo velja za EGP in Švico)

(2009/C 38 E/02)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 42 in 308 Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ⁽¹⁾ in zlasti člena 89 Uredbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 883/2004 posodablja pravila za koordinacijo sistemov socialne varnosti držav članic z določitvijo ukrepov in postopkov za njihovo izvajanje ter njihovo poenostavitvijo v korist vseh zadevnih akterjev. Treba bi bilo določiti podrobna pravila za njeno izvajanje.
- (2) Učinkovitejše in tesnejše sodelovanje nosilcev socialne varnosti je bistveno za zagotavljanje, da so pravice oseb iz Uredbe (ES) št. 883/2004 izpolnjene kar najhitreje in pod najboljšimi pogoji.
- (3) Elektronska sredstva sporočanja so priročna za hitro in zanesljivo izmenjavo podatkov med nosilci v državah članicah. Zaradi elektronske obdelave podatkov bi morali biti postopki za zadevne osebe hitrejši. Te osebe bi morale biti poleg tega deležne vseh jamstev, ki jih predvidevajo določbe Skupnosti o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi in prostem pretoku osebnih podatkov.
- (4) Razpolaganje s podatki, tudi elektronskimi, o nacionalnih organih, ki bodo predvidoma udeleženi pri izvajanju Uredbe (ES) št. 883/2004, v obliki, ki omogoča njihovo

posodobitev v realnem času, bi morale olajšati izmenjavo med nosilci držav članic. Uredba bi morala z uvedbo tega pristopa, osredotočenega na ustreznost stvarnih podatkov in njihovo neposredno razpoložljivost za državljane, pomembno prispevati k poenostavitvi.

- (5) Da bi dosegli čim bolj nemoteno delovanje in učinkovito vodenje zapletenih postopkov, s katerimi se izvajajo pravila za koordinacijo sistemov socialne varnosti, je potreben sistem za takojšnjo posodobitev Priloge IV. Države članice in Komisija morajo tesno sodelovati pri pripravi in uporabi določb v ta namen, ki bi jih bilo treba hitro izvesti zaradi posledic, ki jih imajo zamude za državljane in upravne organe. Komisijo bi bilo treba zato pooblastiti, da vzpostavi in upravlja zbirko podatkov in zagotovi, da bo začela delovati vsaj na dan začetka veljavnosti te uredbe. Komisija bi morala predvsem storiti vse potrebno, da se v to podatkovno bazo vključijo podatki iz Priloge IV.

- (6) Krepitev nekaterih postopkov bi morala uporabnikom Uredbe (ES) št. 883/2004 zagotoviti več pravne varnosti in večjo preglednost. Določitev skupnih rokov za izpolnjevanje nekaterih obveznosti ali nekaterih upravnih nalog bi morala, na primer, prispevati k jasnosti in struktiranosti odnosov med zavarovanimi osebami in nosilci.

- (7) Države članice, njihovi pristojni organi in nosilci socialne varnosti bi morali imeti možnost, da se dogovorijo o poenostavljenih postopkih in upravnih dogovorih, za katere menijo, da so učinkovitejši in bolje prilagojeni razmeram v njihovih sistemih socialne varnosti. Vendar taki dogovori ne bi smeli vplivati na pravice oseb, ki jih zajema Uredba (ES) št. 883/2004.

- (8) Kompleksnost področja socialne varnosti od vseh nosilcev v državah članicah zahteva, da namenijo posebno pozornost zavarovanim osebam, da ne bi postali v neugoden položaj tistih oseb, ki svojega zahtevka ali nekaterih podatkov niso predložile nosilcu, pooblaščenemu za obravnavo tega zahtevka po pravilih in postopkih, ki jih določata Uredba (ES) št. 883/2004 in ta uredba.

⁽¹⁾ UL L 166, 30.4.2004, str. 1. Popravljen različica v UL L 200, 7.6.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL C 324, 30.12.2006, str. 59.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 17. decembra 2008 in Sklep Sveta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

- (9) Pri določitvi pristojnega nosilca, torej tistega, katerega zakonodaja se uporablja ali ki je dolžan izplačati določene dajatve, morajo nosilci v več kot eni državi članici preučiti položaj zavarovane osebe in njenih družinskih članov. Za zagotavljanje varstva zadevne osebe med to nujno izmenjavo podatkov med nosilci je treba zagotoviti njeno začasno zavarovanje v okviru enega sistema socialne varnosti.
- (10) Države članice bi morale sodelovati pri določanju kraja stalnega prebivališča oseb, za katere se uporabljata ta uredba in Uredba (ES) št. 883/2004, in v primeru spora upoštevati vsa ustrezna merila za njegovo razrešitev. Ta merila lahko vključujejo merila iz ustreznega člena te uredbe.
- (11) Namen številnih ukrepov in postopkov, predvidenih s to uredbo, je povečati preglednost meril, ki jih morajo nosilci v državah članicah uporabljati v skladu z Uredbo (ES) št. 883/2004. Ti ukrepi in postopki izhajajo iz sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti, odločitev Upravne komisije in več kot tridesetletnih izkušenj pri koordinaciji sistemov socialne varnosti v okviru temeljnih svoboščin, določenih s Pogodbo.
- (12) Ta uredba določa ukrepe in postopke za spodbujanje mobilnosti zaposlenih in brezposelnih oseb. Obmejni delavci, ki so postali popolnoma brezposelni, se lahko prijavijo na zavodu za zaposlovanje v državi stalnega prebivališča in v državi članici, kjer so bili nazadnje zaposleni. Vendar bi morali biti do denarnega nadomestila upravičeni le v državi članici stalnega prebivališča.
- (13) Za določitev zakonodaje, ki naj se uporablja pri upoštevanju dob, ki jih je zavarovana oseba namenila vzgoji otrok v različnih državah članicah, so potrebna nekatera posebna merila in postopki.
- (14) Nekateri postopki bi morali odražati tudi zahtevo po uravnoteženi porazdelitvi stroškov med državami članicami. Zlasti pri boleznih bi morali ti postopki na eni strani upoštevati položaj držav članic, ki poravnajo stroške dostopa zavarovanih oseb do njihovega zdravstvenega sistema, in na drugi strani držav članic, katerih nosilci krijejo stroške storitev, ki so jih njihovi zavarovanci deležni v drugi državi članici kot v tisti, v kateri prebivajo.
- (15) V okviru Uredbe (ES) št. 883/2004 je treba razjasniti pogoje kritja stroškov za zdravstvene storitve v okviru načrtovanega zdravljenja, torej zdravljenja zaradi katere gre zavarovana oseba v državo članico, ki ni država članica, v kateri je ta oseba zavarovana ali v kateri prebiva. Določiti je treba obveznosti zavarovane osebe v zvezi z zahtevkom za predhodno odobritev in tudi obveznosti nosilca do bolnika v zvezi s pogoji odobritve. Treba bi bilo tudi pojasniti posledice za kritje stroškov za nego, prejeto v drugi državi članici na podlagi odobritve.
- (16) Ta uredba, zlasti določbe o začasnem prebivanju izven pristojne države članice in načrtovanem zdravljenju, ne bi smela preprečevati uporabe ugodnejših nacionalnih določb, zlasti v zvezi s povračilom stroškov, nastalih v drugi državi članici.
- (17) Bolj obvezujoči postopki za skrajšanje rokov za poravnavo teh terjatev med nosilci v državah članicah so bistveni za ohranjanje zaupanja v izmenjave in za izpolnitev potrebe po dobrem upravljanju sistemov socialne varnosti držav članic. Primerno bi bilo je torej izboljšati postopke za obdelavo terjatev v okviru dajatev za bolezni in brezposelnost.
- (18) Postopke vzajemne pomoči med nosilci za izterjavo nadomestil socialne varnosti bi bilo treba izboljšati, da se zagotovita učinkovitejša izterjava in nemoteno delovanje usklajevalnih predpisov. Dejanska izterjava je poleg tega način preprečevanja zlorab in goljufij ter boja proti njim, pa tudi zagotavljanja vzdržnosti programov socialne varnosti. Zaradi tega je treba sprejeti nove postopke na podlagi več veljavnih določb Direktive Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe ⁽¹⁾. Te nove postopke za izterjavo bi bilo treba na podlagi izkušenj, pridobljenih v petih letih izvajanja, ponovno preučiti in jih po potrebi prilagoditi, zlasti zato, da se zagotovi njihovo dosledno delovanje.
- (19) Za namene določb o vzajemni pomoči v zvezi s povračili izplačanih, vendar neupravičenih dajatev, s povračili začasnih izplačil in prispevkov, s kompenzacijami in pomočjo na področju izterjav je sodna pristojnost zaprosene države članice omejena na tožbe v zvezi z izvedbenimi ukrepi. Vse druge tožbe spadajo v sodno pristojnost države članice prosilke.
- (20) Izvedbeni ukrepi, ki jih sprejme zaprosena država članica, ne pomenijo, da ta država članica priznava vsebino ali podlagi terjatve.

⁽¹⁾ UL L 150, 10.6.2008, str. 28.

- (21) Obveščanje zavarovanih oseb o njihovih pravicah in obveznostih je najpomembnejši element zaupanja v odnosih s pristojnimi organi in nosilci socialne varnosti držav članic.
- (22) Ker cilja te uredbe, in sicer sprejetja usklajevalnih ukrepov za zagotavljanje dejanskega izvajanja prostega pretoka oseb, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz

navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

- (23) Ta uredba bi morala nadomestiti Uredbo Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene delavce in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (*) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Opredelitve

Člen 1

Opredelitve

1. Za namene te uredbe:

- (a) „osnovna uredba“ pomeni Uredbo (ES) št. 883/2004;
- (b) „izvedbena uredba“ pomeni to uredbo; in
- (c) se uporabljajo opredelitve pojmov iz osnovne uredbe.

2. Poleg opredelitev iz odstavka 1 se uporabljajo naslednji pojmi:

- (a) „dostopna točka“ pomeni subjekt, ki izvaja naloge:
- (i) elektronske kontaktne točke;
 - (ii) avtomatičnega usmerjanja na podlagi naslova; in
 - (iii) inteligentnega usmerjanja na podlagi programske opreme, ki omogoča samodejno preverjanje in usmerjanje (npr. aplikacija umetne inteligence) in/ali človekovo posredovanje.
- (b) „organ za zvezo“ pomeni vsak organ, ki ga določi pristojni organ države članice za eno ali več področij socialne varnosti iz člena 3 osnovne uredbe in odgovarja na zahteve po podatkih in pomoči zaradi izvajanja osnovne in izvedbene uredbe ter mora opravljati naloge, ki so mu dodeljene v okviru naslova IV izvedbene uredbe;
- (c) „dokument“ pomeni skupek podatkov, ne glede na uporabljeni medij zapisa, ki so oblikovani tako, da se lahko izmenjujejo po elektronski poti, pošiljati pa jih je treba zaradi izvajanja osnovne uredbe in izvedbene uredbe;
- (d) „strukturiran elektronski dokument“ pomeni vsak dokument, oblikovan v formatu, zasnovanem za elektronsko izmenjavo podatkov med državami članicami;

- (e) „elektronski prenos“ pomeni prenos podatkov z elektronsko opremo za obdelavo podatkov (tudi digitalno kompresijo), in sicer žični prenos, prenos prek radijskega sistema ali prenos z uporabo optične tehnologije ali drugih elektromagnetnih sredstev;

- (f) „Revizijski odbor“ pomeni odbor iz člena 74 osnovne uredbe.

POGLAVJE II

Določbe o sodelovanju in izmenjavi podatkov

Člen 2

Obseg in pravila izmenjave podatkov med nosilci

1. Za namene izvedbene uredbe temeljijo izmenjave med organi in nosilci držav članic ter osebami, zajetimi v osnovni uredbi, na načelih javne uprave, učinkovitosti, dejavne pomoči, hitre dostave in dostopnosti, tudi e-dostopnosti, zlasti za invalidne in starejše osebe.

2. Nosilci brez odlašanja zagotovijo ali si izmenjajo vse podatke, potrebne za ugotovitev in določitev pravic in obveznosti oseb, za katere se uporablja osnovna uredba. Sporočanje takih podatkov med državami članicami je bodisi neposredno prek nosilcev samih bodisi posredno prek organov za zvezo.

3. Če je oseba po pomoti predložila podatke, dokumente ali zahteve nosilcu na ozemlju države članice, ki ni država članica, v kateri ima sedež nosilec, imenovan v skladu z izvedbeno uredbo, prvi nosilec te podatke, dokumente ali zahteve brez odlašanja pošlje nosilcu, imenovanemu v skladu z izvedbeno uredbo, in pri tem navede datum, ko so bili prvič predloženi. Ta datum je za drugega nosilca zavezujoč. Vendar nosilci države članice niso odgovorni, niti ni mogoče šteti, da so sprejeli odločitev, če niso mogli ukrepati zato, ker so nosilci drugih držav članic z zamudo posredovali podatke, dokumente ali zahteve.

(*) UL L 74, 27.3.1972, str. 1.

4. Kadar sporočanje podatkov poteka posredno prek organa za zvezo namembne države članice, začnejo roki za odgovor na zahteve teči od dneva, ko je ta organ za zvezo prejel zahtevek, kot da bi ga prejel nosilec v tej državi članici.

Člen 3

Obseg in pravila izmenjave podatkov med zadevnimi osebami in nosilci

1. Oseba, za katero se uporablja osnovna uredba, je zadevnemu nosilcu dolžna posredovati informacije, dokumente ali dokazila, ki so potrebna za ugotovitev njenega položaja ali položaja njene družine, za določitev ali ohranitev njenih pravic in obveznosti ter za določitev zakonodaje, ki se uporablja, in njenih obveznosti po tej zakonodaji.

2. Kadar države članice zaradi izvajanja osnovne uredbe zbirajo, posredujejo ali obdelujejo osebne podatke v skladu s svojo zakonodajo, zadevnim osebam zagotovijo, da lahko v celoti uveljavljajo svoje pravice v zvezi z varovanjem osebnih podatkov v skladu z določbami Skupnosti o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostem pretoku teh podatkov.

3. Zadevni nosilci zadevni osebi brez odlašanja posredujejo informacije in izdajo dokumente, kolikor je to potrebno za uporabo osnovne in izvedbene uredbe.

Zadevni nosilec sporoči svojo odločitev prosilcu, ki stalno ali začasno prebiva na ozemlju druge države članice, neposredno ali prek organa za zvezo države članice, v kateri stalno ali začasno prebiva. Pri zavrnitvi dajatev navede tudi razloge za njihovo zavrnitev, pravna sredstva in roke za pritožbo. Kopija te odločitve se pošlje drugim udeleženi nosilcem.

Člen 4

Oblika in način izmenjave podatkov

1. Upravna komisija določi strukturo, vsebino, obliko ter podrobna pravila za izmenjavo dokumentov in strukturiranih elektronskih dokumentov.

2. Podatki se med nosilci ali organi za zvezo prenašajo po elektronski poti, neposredno ali posredno prek dostopnih točk, v skupnem varnem okviru, ki lahko zagotovi zaupnost in varstvo izmenjave podatkov.

3. Pri komuniciranju z zadevnimi osebami zadevni nosilci uporabljajo načine, ki so najprimernejši za vsak posamezen

primer, in v največji možni meri dajejo prednost elektronskim sredstvom sporočanja. Upravna komisija določi podrobna praktična pravila za pošiljanje informacij, dokumentov ali odločitev zadevni osebi po elektronski poti.

Člen 5

Pravna vrednost dokumentov in dokazil, izdanih v drugi državi članici

1. Dokumenti, ki jih izda nosilec države članice in ki potrjujejo položaj neke osebe za namene uporabe osnovne uredbe in izvedbene uredbe, ter dokazila, na podlagi katerih so izdani dokumenti, so za nosilce drugih držav članic sprejemljivi, dokler jih država članica, v kateri so bili ti dokumenti ali dokazila izdelani, ne umakne ali razglasi za neveljavne.

2. V primeru dvoma o utemeljenosti dokumenta ali točnosti dejstev, ki so podlaga za navedbe v dokumentu, nosilec države članice, ki prejme dokument, zaprosi nosilca, ki je izdal dokument, za potrebna pojasnila in po potrebi za umik navedenega dokumenta. Nosilec, ki je izdal dokument, ponovno pretehta razloge za izdajo dokumenta in ga po potrebi prekliče.

3. V primeru dvoma o podatkih, ki so jih posredovale zadevne osebe, veljavnosti dokumenta ali potrebnih dokazil ali točnosti dejstev, ki so podlaga za navedbe v njih, nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča, v kolikor je mogoče, v skladu z odstavkom 2 na zahtevo pristojnega nosilca opravi potrebno preverjanje podatkov ali dokumenta.

4. Če zadevna nosilca ne dosežeta dogovora, se lahko zadeva prek pristojnih organov predloži Upravni komisiji po preteku enega meseca po datumu, ko jo bila vložena zahteva nosilca, ki je prejel dokument. Upravna komisija skuša uskladiti stališča v šestih mesecih po datumu, ko ji je bila zadeva predložena.

Člen 6

Začasna uporaba zakonodaje in začasna dodelitev dajatev

1. Če v izvedbeni uredbi ni določeno drugače, v primeru različnih stališč nosilcev ali organov dveh ali več držav članic o določitvi zakonodaje, ki se uporablja, za zadevno osebo začasno velja zakonodaja ene od teh držav članic, in sicer v prednostnem vrstnem redu, kot sledi:

(a) zakonodaja države članice, v kateri oseba dejansko opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, če se ta dejavnost opravlja samo v eni državi članici;

(b) zakonodaja države članice stalnega prebivališča, če zadevna oseba tam opravlja del svoje (svojih) dejavnosti ali če oseba ni zaposlena ali samozaposlena;

(c) zakonodaja države članice, v kateri je bila zahteva za uporabo zakonodaje najprej predložena, ko oseba dejavnost oziroma dejavnosti opravlja v dveh ali več državah članicah.

2. Če se stališča nosilcev ali organov dveh ali več držav članic o določitvi nosilca, pristojnega za zagotavljanje dajatev ali storitev, razlikujejo, je zadevna oseba, ki bi lahko uveljavljala pravico do teh dajatev ali storitev, če ne bi bilo tega spora, začasno upravičena do dajatev ali storitev, določenih v zakonodaji, ki jo uporablja nosilec v kraju njenega stalnega prebivališča, oziroma do dajatev ali storitev, določenih v zakonodaji, ki jo uporablja nosilec, kateremu je bila zahteva najprej predložena, če ne prebiva na ozemlju ene od zadevnih držav članic.

3. Če zadevni nosilci ali organi ne dosežejo dogovora, se lahko zadeva prek pristojnih organov predloži Upravni komisiji, vendar šele en mesec po datumu, ko so bila izražena različna stališča iz odstavka 1 ali 2. Upravna komisija skuša uskladiti stališča v šestih mesecih po datumu, ko ji je bila zadeva predložena.

4. Če je ugotovljeno, da zakonodaja, ki se uporablja, ni zakonodaja države članice, v kateri je bila oseba začasno zavarovana, ali da nosilec, ki je začasno plačeval dajatve, ni pristojni nosilec, se nosilec, določen za pristojnega, kot tak upošteva za nazaj, in sicer najpozneje od datuma začasnega zavarovanja osebe ali od prve začasne dodelitve zadevnih dajatev, kot da te razlike v stališčih ne bi bilo.

5. Pristojni nosilec in nosilec, ki je začasno izplačal denarne prispevke ali začasno prejel dajatve, po potrebi uredita finančni položaj zadevne osebe v zvezi z začasno izplačanimi denarnimi prispevki in dajatvami v skladu s poglavjem III naslova IV izvedbene uredbe.

Dajatve v naravi, ki jih je nosilec odobril začasno v skladu z odstavkom 2, povrne pristojni nosilec v skladu z naslovom IV izvedbene uredbe.

Člen 7

Začasni izračun dajatev in prispevkov

1. Če v izvedbeni uredbi ni določeno drugače, v primeru, ko je oseba upravičena do dajatve ali dolžna plačevati prispevek v

skladu z osnovno uredbo, pristojni nosilec pa nima vseh informacij v zvezi s stanjem v drugi državi članici, ki jih potrebuje za dokončni izračun zneska te dajatve ali prispevka, ta nosilec na zahtevo zadevne osebe to dajatev dodeli ali ta prispevek izračuna začasno, če je tak izračun mogoč na podlagi informacij, ki jih ima nosilec na voljo.

2. Zadevna dajatev ali prispevek se ponovno izračuna, ko zadevni nosilec prejme vsa potrebna dokazila ali dokumente.

POGLAVJE III

Druge splošne določbe za uporabo osnovne uredbe

Člen 8

Upravni dogovori med dvema ali več državami članicami

1. Določbe izvedbene uredbe nadomestijo določbe dogovorov o uporabi konvencij iz člena 8(1) osnovne uredbe, razen določb dogovorov glede konvencij iz Priloge II osnovne uredbe, če so določbe teh dogovorov navedene v Prilogi I izvedbene uredbe.

2. Države članice lahko po potrebi sklenejo dogovore o uporabi konvencij iz člena 8(2) osnovne uredbe, če ti dogovori ne posegajo v pravice in obveznosti zadevnih oseb in so navedeni v Prilogi I izvedbene uredbe.

Člen 9

Drugi postopki med organi in nosilci

1. Dve ali več držav članic ali njihovi pristojni organi se lahko dogovorijo o postopkih, ki niso predvideni v izvedbeni uredbi, če ti postopki ne posegajo v pravice ali obveznosti zadevnih oseb.

2. Dogovori, sklenjeni v ta namen, se sporočijo Upravni komisiji in navedejo v Prilogi I izvedbene uredbe.

3. Določbe izvedbenih dogovorov, ki sta jih z istim namenom sklenili dve ali več držav članic, ali so podobne tistim iz odstavka 2 ter veljajo dan pred začetkom veljavnosti izvedbene uredbe in so navedene v Prilogi V Uredbe (EGS) št. 574/72, se še naprej uporabljajo za odnose med dvema ali več državami članicami, če so navedene tudi v Prilogi I k izvedbeni uredbi.

Člen 10

Preprečevanje prekrivanja dajatev

Kadar so dajatve, izplačljive po zakonodaji dveh ali več držav članic, vzajemno zmanjšane, mirujejo ali odvzete, se neizplačani zneski ob dosledni uporabi določb o zmanjšanju, začasni ustavitvi ali odpravi, ki jih določa zakonodaja zadevnih držav članic, delijo s številom zmanjšanih, mirujočih ali odvzetih dajatev, ne glede na druge določbe osnovne uredbe.

Člen 11

Elementi za določitev stalnega prebivališča

1. Če se stališča nosilcev dveh ali več držav članic o določitvi stalnega prebivališča osebe, za katero se uporablja osnovna uredba, razlikujejo, ti nosilci sporazumno določijo središče interesov zadevne osebe na podlagi celostne ocene vseh razpoložljivih informacij v zvezi z ustreznimi dejstvi, med katerimi so lahko:

- (a) trajanje in neprekinjenost prisotnosti na ozemlju zadevnih držav članic;
- (b) okoliščine osebe, vključno z:
 - (i) značajem in posebnimi značilnostmi vsake dejavnosti, ki jo opravlja, zlasti krajem, kjer se ta dejavnost običajno opravlja, stabilnostjo dejavnosti ter trajanjem vsake pogodbe o delu;
 - (ii) njenim družinskim položajem in družinskimi vezmi;
 - (iii) opravljanjem kakršnekoli nepridobitne dejavnosti;
 - (iv) pri študentih, virom njihovega dohodka;
 - (v) njenim stanovanjskim položajem, zlasti s tem, kako trajen je;
 - (vi) državo članico, za katero se za davčne namene šteje, da je oseba njen rezident.

2. Kadar se zaradi različnih meril na podlagi ustreznih dejstev iz odstavka 1 nosilci ne morejo sporazumeti, se kot odločilen za določitev dejanskega stalnega prebivališča osebe šteje njen namen, kot je razviden iz teh dejstev in okoliščin, zlasti razlogov za njeno selitev.

Člen 12

Seštevanje dob

1. Za uporabo člena 6 osnovne uredbe se pristojni nosilec obrne na nosilce države članice, katerih zakonodaja je veljala tudi za zadevno osebo, da bi ugotovil, katere so vse dobe, dopolnjene v skladu z zakonodajami teh držav članic.

2. Zavarovalne dobe, dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene v skladu z zakonodajo države članice, se prištejejo k tistim, dopolnjenim v skladu z zakonodajo katere koli druge države članice, če je to potrebno zaradi uporabe člena 6 osnovne uredbe, pod pogojem, da se navedene dobe ne prekrivajo.

3. Če se zavarovalna doba ali doba prebivanja, dopolnjena v okviru obveznega zavarovanja po zakonodaji ene države članice, prekriva z zavarovalno dobo, dopolnjeno v okviru prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja po zakonodaji druge države članice, se upošteva samo doba, dopolnjena v okviru obveznega zavarovanja.

4. Kadar se zavarovalna doba ali doba prebivanja, ki ni enakovredna doba, ki je dopolnjena po zakonodaji države članice, prekriva z enakovredno dobo po zakonodaji druge države članice, se upošteva samo doba, ki ni enakovredna doba.

5. Vsako dobo, ki je po zakonodaji dveh ali več držav članic enakovredna, upošteva samo nosilec države članice, po katere zakonodaji je bila zadevna oseba nazadnje obvezno zavarovana pred navedeno dobo. Če zadevna oseba pred navedeno dobo ni bila obvezno zavarovana po zakonodaji katere od držav članic, navedeno dobo upošteva nosilec države članice, katere zakonodaja je prvič obvezno veljala za zadevno osebo po navedeni dobi.

6. Če obdobja, v katerem so bile dopolnjene nekatere zavarovalne dobe ali dobe prebivanja po zakonodaji države članice, ni mogoče natančno določiti, se domneva, da se te dobe ne prekrivajo z zavarovalnimi dobami ali dobami prebivanja, dopolnjenimi po zakonodaji druge države članice, ter se te dobe upošteva, če je to ugodno za zadevno osebo in če jih je mogoče utemeljeno upoštevati.

Člen 13

Pravila za pretvorbo dob

1. Če so dobe, dopolnjene po zakonodaji države članice, izražene v enotah, ki se razlikujejo od enot, uporabljenih s strani druge države članice, se pretvorba, potrebna za seštevanje dob v skladu s členom 6 osnovne uredbe, opravi po naslednjih pravilih:

- (a) doba, ki se uporabi kot osnova za pretvorbo, je tista, ki jo je sporočil nosilec države članice, po zakonodaji katere je bila doba dopolnjena;
- (b) v primeru sistemov, v katerih so dobe izražene v dnevih, se pretvorba iz dni v druge enote in obratno ter pretvorba med različnimi sistemi, ki imajo za osnovo dneve, opravi v skladu z naslednjo preglednico:

Sistem, ki ima za osnovo	1 dan ustreza	1 teden ustreza	1 mesec ustreza	1 četrtoletje ustreza	Največje število dni v koledarskem letu
5 dni	9 uram	5 dnem	22 dnem	66 dnem	264 dni
6 dni	8 uram	6 dnem	26 dnem	78 dnem	312 dni
7 dni	6 uram	7 dnem	30 dnem	90 dnem	360 dni

- (c) v primeru sistemov, v katerih so dobe izražene v enotah, ki niso dnevi,
- (i) so trije meseci ali trinajst tednov enakovredni enemu četrtoletju in obratno;
 - (ii) je eno leto enakovredno štirim četrtoletjem, 12 mesecem ali 52 tednom in obratno;
 - (iii) se tedni pretvorijo v mesece in obratno tedni in meseci pretvorijo v dneve po pravilih za pretvorbo za sisteme, ki imajo za osnovo šest dni, iz tabele v točki (b);
- (d) v primeru sistemov, v katerih so dobe izražena v delih, se te številke pretvorijo v naslednjo manjšo celo enoto, pri čemer se uporabijo pravila iz točk (b) in (c). Deli let se pretvorijo v mesece, razen če zadevni sistem ne temelji na četrtoletjih;
- (e) če je rezultat pretvorbe po tem odstavku del enote, se kot rezultat pretvorbe po tem odstavku šteje naslednja večja cela enota.

2. Skupna vsota dob, dopolnjenih v enem koledarskem letu, zaradi uporabe odstavka 1 ne sme presegati števila dni, navedenega v zadnjem stolpcu preglednice v odstavku 1(b), 52 tednov, 12 mesecev ali štiri četrtoletja.

Če dobe, ki se jih pretvarja, ustrezajo največji letni vrednosti dob po zakonodaji države članice, v kateri so bile dopolnjene, uporaba odstavka 1 v enem koledarskem letu ne sme pripeljati do dob, ki so krajše od največje možne letne vrednosti dob, ki jih določa zadevna zakonodaja.

3. Pretvorbe se izvedejo bodisi z eno samo operacijo, ki zajema vse dobe, sporočene kot seštevke, bodisi za vsako posamezno leto, če so bile dobe sporočene za vsako leto posebej.

4. Kadar nosilec sporoči dobe, izražene v dnevih, istočasno navede, ali ima sistem, ki ga izvaja, za osnovo pet, šest ali sedem dni.

NASLOV II

DOLOČITEV ZAKONODAJE, KI SE UPORABLJA

Člen 14

Podrobnosti v zvezi s členoma 12 in 13 osnovne uredbe

1. Za uporabo člena 12(1) osnovne uredbe „oseba, ki opravlja dejavnost zaposlene osebe v državi članici v imenu delodajalca, ki tam običajno opravlja dejavnosti, in jo ta delodajalec napoti v drugo državo članico“ pomeni tudi osebo, ki se jo zaposli z namenom, da bo napotena v drugo državo članico, če za zadevno osebo takoj pred začetkom njene zaposlitve že velja zakonodaja države članice, v kateri ima njen delodajalec sedež.

2. Za uporabo člena 12(1) osnovne uredbe se besede „ki tam običajno opravlja dejavnosti“ nanašajo na delodajalca, ki običajno opravlja znaten del dejavnosti, ne le notranjih upravljaljskih dejavnosti, na ozemlju države članice, v kateri ima sedež, ob upoštevanju vseh meril za opredelitev dejavnosti, ki jih opravlja zadevno podjetje. Ta merila morajo ustrezati posebnim značilnostim vsakega delodajalca in resničnemu značaju dejavnosti, ki jih opravlja.

3. Za uporabo člena 12(2) osnovne uredbe se besede „ki običajno opravlja dejavnost samozaposlene osebe“ nanašajo na osebo, ki navadno znaten del dejavnosti opravlja na ozemlju države članice, v kateri ima sedež. Nujno je zlasti, da je ta oseba opravljala svojo dejavnost že nekaj časa pred datumom, ko želi izkoristiti določbe navedenega člena, in da v dobi, ko v drugi državi članici začasno opravlja dejavnost, v državi članici, v kateri ima sedež, še naprej izpolnjuje zahteve za opravljanje svoje dejavnosti, da bo ob vrnitvi z njo lahko nadaljevala.

4. Za namene uporabe člena 12(2) osnovne uredbe je merilo za ugotavljanje, ali je dejavnost, ki jo samozaposlena oseba namerava opravljati v drugi državi članici, „podobna“ običajno izvajani dejavnosti samozaposlene osebe, dejanski značaj dejavnosti in ne morebitna opredelitev te zaposlitvene ali dejavnosti samozaposlene osebe, ki bi jo določila druga država članica.

5. Za uporabo člena 13(1) osnovne uredbe „oseba, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah članicah“ pomeni zlasti osebo, ki:

- (a) ohranja dejavnost v eni državi članici in hkrati opravlja tudi ločeno dejavnost v eni ali več drugih državah članicah, ne glede na trajanje ali značaj te ločene dejavnosti;
- (b) nepretrgano opravlja izmenične dejavnosti, z izjemo postranskih dejavnosti, v dveh ali več državah članicah, ne glede na pogostost ali rednost menjavanja.

6. Za uporabo člena 13(2) osnovne uredbe „oseba, ki običajno opravlja dejavnost samozaposlene osebe v dveh ali več državah članicah“ pomeni zlasti osebo, ki hkrati ali izmenično opravlja eno ali več ločenih dejavnosti samozaposlene osebe v dveh ali več državah članicah, ne glede na značaj teh dejavnosti.

7. Za razlikovanje med dejavnostmi iz odstavkov 5 in 6 od opisa iz člena 12(1) in (2) osnovne uredbe je odločilno trajanje dejavnosti v eni ali več drugih državah članicah (ali je dejavnost stalna ali ad hoc ali začasna). Za te namene se presodijo vsa ustrezna dejstva, v primeru zaposlenih oseb zlasti kraj dela, kot je opredeljen v pogodbi o zaposlitvi.

8. Za namene uporabe člena 13(1) in (2) osnovne uredbe „znamen del zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti“, ki se izvaja v državi članici, pomeni, da se tam izvaja količinsko znaten del vseh dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, ki pa ni nujno glavni del teh dejavnosti.

Za določitev, ali se znaten del dejavnosti izvaja v državi članici, se upoštevajo naslednja okvirna merila:

- (a) v primeru zaposlitvene dejavnosti delovni čas in/ali osebni prejemki; in
- (b) v primeru samozaposlitvene dejavnosti: promet, delovni čas, število opravljenih storitev in/ali prihodki od dela.

Če je delež, ugotovljen med splošno presojo, nižji od 25 %, je to indikator, da se znaten del dejavnosti ne izvaja v zadevni državi članici.

9. Za namene uporabe člena 13(2)(b) osnovne uredbe se „središče interesa“ dejavnosti samozaposlene osebe določi ob upoštevanju vseh elementov poklicne dejavnosti te osebe, zlasti kraja, v katerem je stalni sedež dejavnosti zadevne osebe, običajnega značaja ali trajanja izvajanih dejavnosti, števila opravljenih storitev in namena zadevne osebe, kot je razviden iz vseh okoliščin.

10. Za določitev zakonodaje, ki se uporablja v skladu z odstavkoma 8 in 9, zadevni nosilci upoštevajo stanje, predvideno za naslednjih 12 koledarskih mesecev.

11. Če zadevna oseba svojo zaposlitveno dejavnost opravlja v dveh ali več državah članicah v imenu delodajalca, ki ima sedež

izven Unije, in če ta oseba stalno prebiva v državi članici, ne da bi tam opravljala znaten del dejavnosti, zanjo velja zakonodaja države članice stalnega prebivališča.

Člen 15

Postopki za uporabo člena 11(3)(b) in (d), člena 11(4) in člena 12 osnovne uredbe

(o obveščanju zadevnih nosilcev)

1. Če v členu 16 izvedbene uredbe ni določeno drugače, delodajalec oziroma zadevna oseba sama, če ne opravlja dejavnosti kot zaposlena oseba, obvesti pristojnega nosilca v državi članici, katere zakonodaja se uporablja, o osebi, ki opravlja svojo dejavnost v državi članici, ki ni pristojna država članica v skladu z naslovom II osnovne uredbe; če je le mogoče, se o tem obvešča vnaprej. Ta nosilec da informacije v zvezi z zakonodajo, ki se v skladu s členom 11(3)(b) ali členom 12 osnovne uredbe uporablja za zadevno osebo, brez odlašanja na voljo nosilcu, ki ga imenuje pristojni organ države članice, v kateri se opravlja dejavnost.

2. Odstavek 1 se smiselno uporablja za osebe, ki jih zajema člen 11(3)(d) osnovne uredbe.

3. Delodajalec v smislu člena 11(4) osnovne uredbe, ki ima zaposleno osebo na krovu plovila, ki pluje pod zastavo druge države članice, o tem obvesti pristojnega nosilca v državi članici, katere zakonodaja se uporablja; če je le mogoče, se o tem obvešča vnaprej. Ta nosilec da informacije v zvezi z zakonodajo, ki se v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe uporablja za zadevno osebo, brez odlašanja na voljo nosilcu, ki ga imenuje pristojni organ države članice, pod zastavo katerega pluje plovilo, na katerem bo delavec opravljal dejavnost.

Člen 16

Postopek za uporabo člena 13 osnovne uredbe

1. Oseba, ki svoje dejavnosti opravlja v dveh ali več državah članicah, o tem obvesti nosilca, ki ga je imenoval pristojni organ v državi članici stalnega prebivališča.

2. Imenovani nosilec kraja stalnega prebivališča brez odlašanja določi zakonodajo, ki se uporablja za zadevno osebo, ob upoštevanju člena 13 osnovne uredbe in člena 14 izvedbene uredbe. Ta prva določitev je začasna. Nosilec o tej začasni določitvi obvesti imenovane nosilce vseh držav članic, v katerih se dejavnost opravlja.

3. Začasna določitev zakonodaje, ki se uporablja, kot določa odstavek 2, postane dokončna v dveh mesecih potem, ko so bili nosilci, ki so jih imenovali pristojni organi zadevne države članice, v skladu z odstavkom 2 o njej obveščeni, razen če je zakonodaja že dokončno določena na podlagi odstavka 4 ali če vsaj eden izmed zadevnih nosilcev do konca tega dvomesečnega roka obvesti nosilca, ki ga je imenoval pristojni organ države članice stalnega prebivališča, da zaenkrat ne more sprejeti določitve ali da ima o tem drugačno stališče.

4. Kadar obstaja negotovost glede določitve zakonodaje, ki naj se uporablja, in morajo zato nosilci ali organi dveh ali več držav članic vzpostaviti stike, se na zahtevo enega ali več nosilcev, ki so jih imenovali pristojni organi zadevnih držav članic, ali pristojnih organov samih zakonodaj, ki naj se uporablja za zadevno osebo, določi sporazumno ob upoštevanju člena 13 osnovne uredbe in ustreznih določb člena 14 izvedbene uredbe.

Če se stališča zadevnih nosilcev ali pristojnih organov razlikujejo, se ti organi skušajo dogovoriti v skladu z zgoraj določenimi pogoji, pri čemer se uporablja člen 6 izvedbene uredbe.

5. Pristojni nosilec države članice, za zakonodajo katere se določi, da se začasno ali dokončno uporablja, o tej odločitvi brez odlašanja obvesti zadevno osebo.

6. Če zadevna oseba ne zagotovi informacij iz odstavka 1, se ta člen uporablja na pobudo nosilca, ki ga imenuje pristojni organ v državi članici stalnega prebivališča, takoj ko ta izve za okoliščine navedene osebe, morda prek drugega zadevnega nosilca.

Člen 17

Postopek za uporabo člena 15 osnovne uredbe

Pogodbeno osebje Evropskih skupnosti izkoristi pravico do izbire iz člena 15 osnovne uredbe ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi. Organ, pooblaščen za sklepanje pogodbe, obvesti imenovanega nosilca države članice, za katere zakonodajo se je odločil pogodbeni uslužbenec Evropskih skupnosti.

Člen 18

Postopek za uporabo člena 16 osnovne uredbe

Delodajalec ali zadevna oseba zahtevo za uporabo izjem od členov 11 do 15 osnovne uredbe predloži – če je le mogoče vnaprej – pristojnemu organu ali organu, ki ga pristojni organ imenuje, v državi članici, katere zakonodaja naj bi se uporabljala na zahtevo delavca ali zadevne osebe.

Člen 19

Obveščanje zadevnih oseb in delodajalcev

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se določi za uporabo na podlagi naslova II osnovne uredbe, zadevno osebo in po potrebi tudi njenega (njene) delodajalca(-ce) obvesti o obveznostih, določenih s to zakonodajo. Za izpolnitev formalnosti, ki jih narekuje ta zakonodaja, jim nudi potrebno pomoč.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se uporablja v skladu z določbo iz naslova II osnovne uredbe, na zahtevo zadevne osebe ali delodajalca potrdi uporabo te zakonodaje ter po potrebi navede datum, do katerega se uporablja, in pod kakšnimi pogoji.

Člen 20

Sodelovanje med nosilci

1. Zadevni nosilci pristojnemu nosilcu države članice, katere zakonodaja se na podlagi naslova II osnovne uredbe uporablja za osebo, sporočijo potrebne informacije za določitev datuma, ko naj se ta zakonodaja začne uporabljati, in prispevkov, ki so jih ta oseba in njen(-i) delodajalec(-lci) dolžni plačati po tej zakonodaji.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se na podlagi naslova II osnovne uredbe uporablja za določeno osebo, da informacije o datumu, s katerim se ta zakonodaja začne uporabljati, na voljo nosilcu, ki ga je imenoval pristojni organ države članice, katere zakonodaja je nazadnje veljala za to osebo.

Člen 21

Obveznosti delodajalca

1. Delodajalec, ki ima svoj statutarji sedež ali poslovno enoto zunaj pristojne države članice, izpolnjuje vse obveznosti iz zakonodaje, ki se uporablja za njegove zaposlene delavce, zlasti obveznost plačevanja prispevkov, ki jih ta zakonodaja določa, kot če bi imel svoj statutarji sedež ali poslovno enoto v pristojni državi članici.

2. Delodajalec, ki nima poslovne enote v državi članici, katere zakonodaja se uporablja, in zaposleni delavec se lahko dogovorita, da slednji v imenu delodajalca izpolnjuje njegove obveznosti v zvezi s plačevanjem prispevkov, kar pa ne vpliva na osnovne obveznosti delodajalca. Delodajalec o takem dogovoru obvesti pristojnega nosilca te države članice.

NASLOV III

POSEBNE DOLOČBE ZA RAZLIČNE VRSTE DAJATEV

POGLAVJE I

Člen 25

Dajatve za bolezen, materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo

Člen 22

Splošne izvedbene določbe

1. Pristojni organi ali nosilci zagotavljajo, da so zavarovanim osebam na voljo vsi potrebni podatki o postopkih in pogojih za odobritev storitev, kadar so te storitve zagotovljene na ozemlju države članice, ki ni država članica pristojnega nosilca.

2. Ne glede na člen 5(a) osnovne uredbe lahko država članica postane odgovorna za stroške storitev v skladu s členom 22 osnovne uredbe samo, če je zavarovana oseba predložila zahtevek za pokojnino v skladu z zakonodajo te države članice ali če v skladu s členi 23 do 30 osnovne uredbe zavarovana oseba prejema pokojnino v skladu z zakonodajo te države članice.

Člen 23

Sistem, ki se uporablja v primeru več kot enega sistema v državi članici stalnega ali začasnega prebivališča

Če zakonodaja države članice stalnega ali začasnega prebivališča vsebuje več kot en sistem zdravstvenega zavarovanja za primere bolezni, materinstva ali očetovstva za več kot eno kategorijo zavarovanih oseb, se v skladu s členi 17, 19(1), 20, 22, 24 in 26 osnovne uredbe uporabljajo določbe zakonodaje o splošnem sistemu za zaposlene delavce.

Člen 24

Stalno prebivališče v državi članici, ki ni pristojna država članica

1. Za uporabo člena 17 osnovne uredbe se morajo zavarovana oseba in/ali njeni družinski člani prijaviti pri nosilcu v kraju stalnega prebivališča. Njihova pravica do storitev v državi članici, v kateri prebivajo, se potrdi z dokumentom, ki ga izda pristojni nosilec na zahtevo zavarovane osebe ali na zahtevo nosilca v kraju stalnega prebivališča.

2. Dokument iz odstavka 1 ostane veljaven, dokler pristojni nosilec ne obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča o njegovem preklicu.

Nosilec v kraju stalnega prebivališča pristojnega nosilca obvesti o vsaki prijavi v skladu z odstavkom 1 in o vsaki spremembi ali preklicu te prijave.

3. Ta člen se smiselno uporablja za osebe iz členov 22, 24, 25 in 26 osnovne uredbe.

Začasno prebivanje v državi članici, ki ni pristojna država članica

(A) Postopek in obseg pravice

1. Za uporabo člena 19 osnovne uredbe zavarovana oseba izvajalcu zdravstvene oskrbe v državi članici začasnega prebivališča predloži dokument, ki ga je izdal pristojni nosilec in ki potrjuje njeno upravičenje do storitev. Če zavarovana oseba nima takega dokumenta, se nosilec v kraju začasnega prebivališča, na zahtevo ali po potrebi, za njegovo pridobitev obrne na pristojnega nosilca.

2. Iz tega dokumenta je razvidno, da ima zavarovana oseba pravico do storitev v skladu z merili, določenimi v členu 19 osnovne uredbe, pod enakimi pogoji, kot veljajo za osebe, zavarovane v skladu z zakonodajo države članice začasnega prebivališča.

3. Storitve iz člena 19(1) osnovne uredbe obsegajo storitve, ki se zagotavljajo v državi članici začasnega prebivališča v skladu z njeno zakonodajo in so potrebne iz zdravstvenih razlogov, tako da se zavarovana oseba pred predvidenim koncem začasnega prebivanja ne bi bila prisiljena vrniti v pristojno državo članico, da bi bila deležna potrebnega zdravljenja.

(B) Postopek ter načini kritja in povračila stroškov storitev

4. Če je zavarovana oseba dejansko krila stroške vseh ali dela storitev, zagotovljenih v okviru člena 19 osnovne uredbe, in zakonodaja, ki jo uporablja nosilec v kraju začasnega prebivališča, predvideva možnost povračila teh stroškov zavarovani osebi, lahko zavarovana oseba zahtevek za povračilo naslovi na nosilca v kraju začasnega prebivališča. V tem primeru ji ta nosilec neposredno povrne znesek stroškov, ki ustreza zadevnim storitvam v mejah in pod pogoji stopenj povračil, ki jih določa njegova zakonodaja.

5. Če zahteva za povračilo teh stroškov ni bila neposredno naslovljena na nosilca v kraju začasnega prebivališča, nastale stroške zadevni osebi povrne pristojni nosilec v skladu s stopnjami povračil, ki jih uporablja nosilec v kraju začasnega prebivališča, ali zneski, ki bi se povrnili nosilcu v kraju začasnega prebivališča, če bi se v zadevnem primeru uporabil člen 62 izvedbene uredbe.

Nosilec v kraju začasnega prebivališča pristojnemu nosilcu na zahtevo zagotovi potrebne podatke o teh stopnjah ali zneskih.

6. Z odstopanjem od odstavka 5 lahko pristojni nosilec nastale stroške povrne v mejah in po stopnjah, ki jih določa njegova zakonodaja, če se zavarovana oseba strinja, da se zanjo uporabi ta določba.

7. Če zakonodaja države članice začasnega prebivališča ne predvideva povračila stroškov v skladu z odstavki 4 in 5 v zadevnem primeru, lahko pristojni nosilec povračilo ustreznih stroškov opravi v mejah in stopnjah, ki jih določa njegova zakonodaja, ne da bi bilo za to potrebno soglasje zavarovane osebe.

8. Povračilo, ki ga prejme zavarovana oseba, v nobenem primeru ne sme presegati zneska stroškov, ki jih je ta oseba dejansko imela.

9. Kadar so izdatki veliki, lahko pristojni nosilec zavarovani osebi izplača ustrezen predujem takoj, ko zadevna oseba pri njem vloži zahtevo za povračilo.

(C) Družinski člani

10. Odstavki 1 do 9 se smiselno uporabljajo za družinske člane zavarovane osebe.

Člen 26

Načrtovano zdravljenje

(A) Postopek odobritve

1. Za namene uporabe člena 20(1) osnovne uredbe zavarovana oseba nosilcu v kraju začasnega prebivališča predloži dokument, ki ga izda pristojni nosilec. V tem členu pristojni nosilec pomeni nosilca, ki krije stroške načrtovanega zdravljenja; v primerih iz člena 20(4) in člena 27(5) osnovne uredbe, v katerih se stroški zdravstvenih storitev, ki se zagotovijo v državi članici stalnega prebivališča, povrnejo v pavšalnih zneskih, za pristojnega nosilca velja nosilec v kraju stalnega prebivališča.

2. Če zavarovana oseba v pristojni državi članici nima stalnega prebivališča, odobritev zahteva od nosilca v kraju stalnega prebivališča, ki jo brez odlašanja posreduje pristojnemu nosilcu.

V tem primeru nosilec v kraju stalnega prebivališča z izjavo potrdi, da so pogoji iz drugega stavka člena 20(2) osnovne uredbe v državi stalnega prebivališča izpolnjeni.

Pristojni nosilec lahko izdajo dovoljenja zavrne le, če v skladu z oceno nosilca v kraju stalnega prebivališča pogoji iz drugega stavka člena 20(2) osnovne uredbe v državi članici stalnega prebivališča zavarovane osebe niso izpolnjeni ali če se lahko enako zdravljenje zagotovi v pristojni državi članici, in sicer v roku, ki je sprejemljiv z medicinskega vidika, ob upoštevanju trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega poteka bolezni zadevne osebe.

Pristojni nosilec obvesti nosilca v državi članici stalnega prebivališča o svoji odločitvi.

Če odgovor ne prispe v roku, določenem z nacionalno zakonodajo, se šteje, da je dovoljenje izdal pristojni nosilec.

3. Če zavarovana oseba, ki nima stalnega prebivališča v pristojni državi članici, potrebuje nujno zdravljenje življenjskega pomena, v skladu z drugim stavkom člena 20(2) osnovne uredbe dovoljenja ni mogoče zavrniti, dovoljenje pa v imenu pristojnega nosilca izda nosilec v kraju stalnega prebivališča, ki o tem brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca.

Pristojni nosilec sprejme ugotovitve in možnosti zdravljenja v kontekstu potrebe po nujnem zdravljenju življenjskega pomena, ki jih določijo zdravniki, ki jih pooblasti nosilec države članice stalnega prebivališča, ki izda odobritev.

4. Med celotnim potekom postopka za izdajo dovoljenja si pristojni nosilec pridržuje pravico, da zavarovano osebo napoti na zdravniški pregled, ki ga opravi zdravnik po njegovi lastni izbiri v državi članici začasnega ali stalnega prebivališča.

5. Nosilec v kraju stalnega prebivališča brez poseganja v odločitve glede odobritve obvesti pristojnega nosilca, če je z zdravstvenega vidika primerno dodatno zdravljenje, ki ga zajema obstoječa odobritev.

(B) Kritje stroškov zdravstvenih storitev, ki jih je imela zavarovana oseba

6. Brez poseganja v odstavek 7 se smiselno uporablja člen 25(4) in (5) izvedbene uredbe.

7. Če je zavarovana oseba dejansko sama krila stroške ali del stroškov za odobrene zdravstvene storitve in so stroški, ki jih je pristojni nosilec obvezan povrniti nosilcu v kraju začasnega prebivališča ali zavarovani osebi v skladu z odstavkom 6 (dejanski stroški), nižji od stroškov, ki bi jih moral prevzeti za enako zdravljenje v pristojni državi članici (teoretični stroški), pristojni nosilec na zahtevo povrne stroške zdravljenja, ki jih je ta imela, do višine, za katero teoretični stroški presegajo dejanske stroške. Vendar povrnjeni znesek ne sme presegati stroškov, ki jih je zavarovana oseba dejansko imela; lahko se upošteva znesek, ki bi ga zavarovana oseba morala plačati, če bi bila zdravstvena storitev opravljena v pristojni državi članici.

(C) Kritje potnih stroškov in stroškov bivanja v okviru načrtovanega zdravljenja

8. Kadar nacionalna zakonodaja pristojnega nosilca zagotavlja povračilo potnih stroškov in stroškov bivanja, ki so neločljivo povezani z zdravljenjem zavarovane osebe, te stroške za zadevno osebo in po potrebi osebo, ki ga/jo spremlja, krije ta nosilec, kadar je odobreno zdravljenje v drugi državi članici.

(D) Družinski člani

9. Odstavki 1 do 8 se smiselno uporabljajo za družinske člane zavarovane osebe.

Člen 27

Denarne dajatve za nezmožnost za delo v primeru začasnega ali stalnega prebivališča v državi članici, ki ni pristojna država članica*(A) Postopek, predpisan za zavarovano osebo*

1. Če zakonodaja pristojne države članice zahteva, da zavarovana oseba predloži potrdilo, da bi se ji priznale denarne dajatve v zvezi z nezmožnostjo za delo na podlagi člena 21(1) osnovne uredbe, zavarovana oseba zdravnika v državi članici stalnega prebivališča, ki je ugotovil njeno zdravstveno stanje, zaprosi za potrditev njene nezmožnosti za delo in verjetno trajanje te nezmožnosti.

2. Zavarovana oseba pošlje potrdilo pristojnemu nosilcu v roku, ki ga določa zakonodaja pristojne države članice.

3. Če lečeči zdravniki v državi članici stalnega prebivališča ne izdajajo potrdil o nezmožnosti za delo in če so ta potrdila potrebna v skladu z zakonodajo pristojne države članice, zadevna oseba vloži zahtevek neposredno pri nosilcu v kraju stalnega prebivališča. Ta nosilec brez odlašanja poskrbi, da se zdravstveno oceni nezmožnost osebe za delo in da se sestavi potrdilo iz odstavka 1. Potrdilo se takoj posreduje pristojnemu nosilcu.

4. Predložitev dokumenta iz odstavkov 1, 2 in 3 zavarovane osebe ne odvezuje od izpolnjevanja obveznosti, določenih z zakonodajo, ki se uporablja, zlasti obveznosti do njenega delodajalca. Delodajalec in/ali pristojni nosilec lahko po potrebi zaposlenega pozove k dejavnostim, namenjenim spodbujanju in podpiranju vrnitve zavarovane osebe v delovno okolje.

(B) Postopek, predpisan za nosilca v državi članici stalnega prebivališča

5. Na zahtevo pristojnega nosilca nosilec v kraju stalnega prebivališča opravi vse potrebne upravne preglede ali zdravstvene preglede zadevne osebe v skladu z zakonodajo, ki se zanj uporablja. Poročilo zdravnika, ki je opravil pregled – zlasti o verjetnem trajanju nezmožnosti za delo –, nosilec v kraju stalnega prebivališča brez odlašanja posreduje pristojnemu nosilcu.

(C) Postopek, predpisan za pristojnega nosilca

6. Pristojni nosilec si pridrži pravico, da zavarovanca napoti na zdravniški pregled k zdravniku po svoji izbiri.

7. Brez poseganja v drugi stavek člena 21(1) osnovne uredbe pristojni nosilec izplača denarne dajatve neposredno zadevni osebi in po potrebi o tem obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča.

8. Za uporabo člena 21(1) osnovne uredbe so navedbe v potrdilu o nezmožnosti za delo zavarovane osebe, ki je bilo sestavljeno v drugi državi članici na podlagi zdravniških ugotovitev

vitev zdravnika, ki je opravil pregled, ali nosilca, enako pravno veljavne kot potrdilo, sestavljeno v pristojni državi članici.

9. Če pristojni nosilec zavrne izplačilo denarnih dajatev, o tej svoji odločitvi obvesti zavarovano osebo in tudi nosilca v kraju stalnega prebivališča.

(D) Postopek v primeru začasnega prebivanja v državi članici, ki ni pristojna država članica

10. Določbe odstavkov 1 do 9 se smiselno uporabljajo, kadar zavarovana oseba začasno prebiva v državi članici, ki ni pristojna država članica.

Člen 28

Denarne dajatve za dolgotrajno nego v primeru stalnega ali začasnega prebivanja v državi članici, ki ni pristojna država članica*(A) Postopek, predpisan za zavarovano osebo*

1. Da bi lahko bile zavarovani osebi priznane denarne dajatve v zvezi z dolgotrajno nego na podlagi člena 21(1) osnovne uredbe, ta vloži zahtevek pri pristojnemu nosilcu. Pristojni nosilec o tem po potrebi obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča.

(B) Postopek, predpisan za nosilca v kraju stalnega prebivališča

2. Nosilec v kraju stalnega prebivališča na zahtevo pristojnega nosilca preuči zdravstveno stanje zavarovane osebe s stališča njene potrebe po dolgotrajni negi. Pristojni nosilec posreduje nosilcu v kraju stalnega prebivališča vse potrebne informacije za zadevno preučitev.

(C) Postopek, predpisan za pristojnega nosilca

3. Da bi opredelil stopnjo potrebe po dolgotrajni negi, ima pristojni nosilec pravico, da zavarovano osebo napoti na zdravniški pregled k zdravniku ali drugemu strokovnjaku po svoji izbiri.

4. Pri tem se smiselno uporablja člen 27(7) izvedbene uredbe.

(D) Postopek v primeru začasnega prebivanja v državi članici, ki ni pristojna država članica

5. Odstavki 1 do 4 se smiselno uporabljajo, če zavarovana oseba začasno prebiva v državi članici, ki ni pristojna država članica.

(E) Družinski člani

6. Odstavki 1 do 5 se smiselno uporabljajo za družinske člane zavarovane osebe.

Člen 29

Uporaba člena 28 osnovne uredbe

Če država članica, v kateri je bil nekdanji obmejni delavec nazadnje zaposlen, ni več pristojna država članica in nekdanji obmejni delavec ali njegov družinski član potuje v to državo, da bi prejel storitve v skladu s členom 28 osnovne uredbe, nekdanji obmejni delavec ali njegov družinski član nosilcu v kraju začasnega prebivališča predloži dokument, ki ga je izdal pristojni nosilec.

Člen 30

Prispevki upokojencev

Če oseba pokojnino prejema od več kot ene države članice, znesek prispevkov, ki se odtegnejo od vseh izplačanih pokojnin, nikakor ne sme presežati zneska, ki bi ga bila dolžna plačati oseba z enakim zneskom pokojnine, prejetim od pristojne države članice.

Člen 31

Uporaba člena 34 osnovne uredbe

(A) *Postopek, predpisan za pristojnega nosilca*

1. Pristojni nosilec zadevno osebo obvesti o določbi iz člena 34 osnovne uredbe o preprečevanju prekrivanja dajatev. Uporaba takšnih pravil mora osebi, ki nima stalnega prebivališča v pristojni državi članici, zagotavljati pravico do dajatev v obsegu, ki je najmanj enak celotnemu obsegu ali vrednosti, do katere bi bila upravičena, če bi imela v tej državi stalno prebivališče.

2. Pristojni nosilec o izplačilu denarnih dajatev za dolgotrajno nego obvesti tudi nosilca v kraju stalnega ali začasnega prebivališča, če zakonodaja, ki jo uporablja ta nosilec, predvideva storitve dolgotrajne nege, ki so vključene v seznam iz člena 34(2) osnovne uredbe.

(B) *Postopek, predpisan za nosilca v kraju stalnega ali začasnega prebivališča*

3. Po prejemu podatkov iz odstavka 2 nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca o storitvah dolgotrajne nege, ki so predvidene za enak namen, za katerega jih odobri zadevni osebi v skladu s svojo zakonodajo, ter o stopnji povračila, ki se za to uporablja.

4. Upravna komisija po potrebi sprejme ukrepe za uporabo tega člena.

Člen 32

Posebni izvedbeni ukrepi

1. Če je oseba ali skupina oseb na zahtevo izvezeta iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in te osebe torej niso vključene

v sistem zdravstvenega zavarovanja, za katerega se uporablja osnovna uredba, nosilec v drugi državi članici zgolj na podlagi tega izvzetja ni odgovoren za kritje stroškov storitev ali denarnih dajatev, ki so bile zagotovljene tem osebam ali njihovim družinskim članom v skladu s poglavjem I naslova III osnovne uredbe.

2. Za države članice iz Priloge II veljajo določbe poglavja I naslova III osnovne uredbe, ki se nanašajo na zdravstvene storitve, za osebe, ki so do storitev upravičene izključno v skladu s posebnim sistemom, ki se uporablja za javne uslužbenke, le v tam določenem obsegu.

Nosilec v drugi državi članici zgolj na podlagi tega ni odgovoren za kritje stroškov storitev ali denarnih dajatev, ki so bile zagotovljene tem osebam ali njihovim družinskim članom.

3. Če osebe iz odstavkov 1 in 2 in njihovi družinski člani stalno prebivajo v državi članici, v kateri pravica do storitev ni pogojena z zavarovanjem ali dejavnostjo zaposlene ali samozaposlene osebe, so te osebe dolžne plačati celotne stroške storitev, ki so bile zagotovljene v državi njihovega stalnega prebivališča.

POGLAVJE II

Dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni

Člen 33

Pravica do storitev in denarnih dajatev v primeru stalnega ali začasnega bivanja v državi članici, ki ni pristojna država članica

1. Postopki iz členov 24 do 27 izvedbene uredbe se smiselno uporabljajo za izvajanje člena 36 osnovne uredbe.

2. Če nosilec države članice začasnega ali stalnega prebivališča zagotovi posebne storitve zaradi nesreč pri delu in poklicnih bolezni v skladu z nacionalno zakonodajo, o tem brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca.

Člen 34

Postopek v primeru nesreč pri delu ali poklicne bolezni, ki nastopi v državi članici, ki ni pristojna država članica

1. Kadar se nesreča pri delu prvič pripeti na ozemlju države članice, ki ni pristojna država članica, ali se poklicna bolezen zdravniško prvič ugotovi na tem ozemlju, je treba nesrečo pri delu ali poklicno bolezen prijaviti v skladu z določbami zakonodaje pristojne države članice, če seznanitev ali obvestilo v okviru nacionalne zakonodaje obstaja, ne da bi to vplivalo na druge uporabne pravne določbe, ki veljajo na ozemlju države članice, kjer se je nesreča pri delu pripetila ali kjer je bila poklicna bolezen prvič zdravniško ugotovljena, in ki se v takšnih primerih še naprej uporabljajo. Prijava ali obvestilo se naslovi na pristojnega nosilca.

2. Nosilec države članice, na katere ozemlju se je pripetila nesreča pri delu ali je bila prvič zdravniško ugotovljena poklicna bolezen, pristojnemu nosilcu pošlje zdravniška potrdila, pripravljena na ozemlju te države članice.

3. Če v primeru nesreče na poti v službo ali iz nje na ozemlju države članice, ki ni pristojna država članica, obstajajo razlogi za izvedbo preiskave na ozemlju prve države članice, da bi določili upravičenost do zadevne storitve, lahko pristojni nosilec v ta namen imenuje osebo in o tem obvesti organe te države članice. Nosilci med seboj sodelujejo, da bi preučili vse ustrezne informacije in uradna poročila ter vse druge dokumente, povezane z nesrečo.

4. Ob koncu zdravljenja se na zahtevo pristojnega nosilca pošlje podrobno poročilo, kateremu so priložena zdravniška potrdila o trajnih posledicah nesreče ali bolezni ter zlasti o trenutnem stanju poškodovane osebe in okrevanju ali stabilizaciji njenega zdravstvenega stanja. Ustrezne pristojbine plača nosilec v kraju stalnega prebivališča oziroma nosilec v kraju začasnega prebivališča po stopnji, ki jo uporablja ta nosilec, vendar se zaračunajo pristojnemu nosilcu.

5. Pristojni nosilec na zahtevo obvesti nosilca v kraju stalnega ali začasnega prebivališča o odločitvi, ki določa datum okrevanja ali stabilizacije zdravstvenega stanja, in po potrebi o odločitvi v zvezi z dodelitvijo pokojnine.

Člen 35

Dvom glede poklicne narave nesreče ali bolezni

1. Kadar pristojni nosilec izpodbija uporabo zakonodaje o nesrečah pri delu in poklicnih boleznih v okviru člena 36(2) osnovne uredbe, o tem brez odlašanja obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča ali nosilca v kraju začasnega prebivališča, ki je zagotovila storitve, za katere se nato šteje, da spadajo v zdravstveno zavarovanje.

2. Če je bila o tem sprejeta dokončna odločitev, pristojni nosilec brez odlašanja obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča ali nosilca v kraju začasnega prebivališča, ki je zagotovil storitve.

Če se ugotovi, da se nesreča ni pripetila pri delu ali da ne gre za poklicno bolezen, se storitve še naprej zagotavljajo kot zdravstvene storitve, če je zadevna oseba do njih upravičena.

Če se ugotovi, da se je nesreča pripetila pri delu ali da gre za poklicno bolezen, veljajo zdravstvene storitve, zagotovljene zadevni osebi, kot storitve zaradi nesreče pri delu ali poklicne bolezni od datuma, ko se je nesreča pri delu pripetila oziroma je bila poklicna bolezen prvič zdravstveno ugotovljena.

3. Smiselno se uporablja drugi pododstavek člena 6(5) izvedbene uredbe.

Člen 36

Postopek v primeru izpostavljenosti tveganjem za nastanek poklicne bolezni v več kot eni državi članici

1. V primeru iz člena 38 osnovne uredbe se seznanitev ali obvestilo o poklicni bolezni pošlje pristojnemu nosilcu za poklicne bolezni v zadnji državi članici, po zakonodaji katere je zadevna oseba zadnjič opravljala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno bolezen.

Če nosilec, ki mu je bila poslana seznanitev ali obvestilo, ugotovi, da se je dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, nazadnje izvajala po zakonodaji druge države članice, pošlje seznanitev ali obvestilo in vse spremne dokumente zadevnemu nosilcu v tej državi članici.

2. Kadar nosilec države članice, po zakonodaji katere je zadevna oseba nazadnje opravljala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, ugotovi, da ta oseba ali njeni svojci ne izpolnjujejo pogojev te zakonodaje, med drugim zato, ker zadevna oseba v tej državi nikoli ni opravljala dejavnosti, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, ali ker zadevna država članica ne priznava poklicne narave nesreče, nosilcu države članice, po zakonodaji katere je ta oseba opravljala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, brez odlašanja pošlje seznanitev ali obvestilo in vse spremne dokumente, tudi ugotovitve in poročila o zdravniških pregledih, ki jih je izvedel prvi nosilec.

3. Če je ustrezno, nosilci ponovijo postopek iz odstavka 2 in zadevo vrnejo vse do zadevnega nosilca v državi članici, po zakonodaji katere je zadevna oseba prvič izvajala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen.

Člen 37

Izmenjava podatkov med nosilci in izplačilo predujmov v primeru pritožbe zoper odločitev o zavrnitvi zahtevka

1. V primeru pritožbe zoper odločitev o zavrnitvi zahtevka, ki jo sprejme nosilec v eni od držav članic, po zakonodaji katerih je zadevna oseba izvajala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, je ta nosilec dolžan o tem obvestiti nosilca, ki mu je bila poslana seznanitev ali obvestilo po postopku iz člena 36(2) izvedbene uredbe, in ga naknadno obvestiti, ko se sprejeme dokončna odločitev.

2. Če je pravica do dajatev zagotovljena z zakonodajo, ki jo uporablja nosilec, ki mu je bila poslana zadevna seznanitev ali obvestilo, ta nosilec izplača predujme v višini zneska, ki se po potrebi določi po posvetovanju z nosilcem, ki je izdal odločitev, zoper katero je bila vložena pritožba, pri tem pa je treba paziti, da niso izplačani previsoki zneski. Ta nosilec povrne znesek izplačanih predujmov, če je v skladu z rezultatom pritožbe dolžan zagotoviti dajatve. Ta predujem se nato po postopku iz členov 73 in 74 izvedbene uredbe odšteje od zneska dajatev, do katerih je upravičena zadevna oseba.

3. Smiselno se uporablja drugi pododstavek člena 6(5) izvedbene uredbe.

Člen 38

Poslabšanje poklicne bolezni

V primerih iz člena 39 osnovne uredbe mora vlagatelj zahtevka nosilcu v državi članici, pri kateri uveljavlja pravice do dajatev, dati podrobne podatke o predhodno odobrenih dajatah za zadevno poklicno bolezen. Ta nosilec se za pridobitev vseh podatkov, za katere meni, da so potrebni, lahko obrne na vse druge predhodno pristojne nosilce.

Člen 39

Ocenitev stopnje nezmožnosti v primeru predhodne ali poznejše nesreče pri delu ali poklicne bolezni

Če je do prejšnje ali poznejše nezmožnosti za delo prišlo zaradi nesreč, ki se je pripetila, ko je za zadevno osebo veljala zakonodaja države članice, ki nezmožnosti za delo ne razlikuje glede na njihov izvor, je pristojni nosilec ali organ, ki ga je določil pristojni organ zadevne države članice:

- na zahtevo pristojnega nosilca druge države članice dolžan predložiti podatke o stopnji prejšnje ali poznejše nezmožnosti za delo ter, če je to mogoče, podatke, iz katerih je mogoče ugotoviti, ali je nezmožnost za delo posledica nesreče pri delu v smislu zakonodaje, ki jo uporablja nosilec druge države članice;
- za pridobitev pravice do dajatev in za določitev zneska dajatev v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, upošteva stopnjo nezmožnosti za delo, ki jo povzročijo ti prejšnji ali poznejši primeri.

Člen 40

Predložitev in preučitev zahtevkov za pokojnine ali dopolnilne dodatke

Da bi zadevna oseba ali njeni svojci s stalnim prebivališčem na ozemlju druge države članice, prejeli pokojnino ali dopolnilne dodatke po zakonodaji države članice, zahtevek po potrebi

naslovijo na pristojnega nosilca ali na nosilca v kraju stalnega prebivališča, ki ga pošlje pristojnemu nosilcu.

Zahtevek vsebuje informacije, potrebne v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja pristojni nosilec.

Člen 41

Posebni izvedbeni ukrepi

1. Za države članice iz Priloge II se določbe poglavja 2 naslova III osnovne uredbe, ki se nanašajo na zdravstvene storitve, uporabljajo v zvezi z osebami, ki so do storitev upravičene izključno v skladu s posebnim sistemom, ki se uporablja za javne uslužbenke, in le v tam določenem obsegu.

2. Smiselno se uporabljata drugi stavek člena 32(2) in člen 31(3) izvedbene uredbe.

POGLAVJE III

Pomoč ob smrti

Člen 42

Zahtevek za pomoč ob smrti

Za namene uporabe členov 42 in 43 osnovne uredbe je treba zahtevek za pomoč ob smrti nasloviti na pristojnega nosilca ali nosilca v kraju stalnega prebivališča vlagatelja zahtevka, ki zahtevek pošlje pristojnemu nosilcu.

Zahtevek vsebuje informacije, potrebne v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja pristojni nosilec.

POGLAVJE IV

Dajatve za invalidnost ter starostne in družinske pokojnine

Člen 43

Dodatne določbe za izračun dajatev

1. Za izračun teoretičnega zneska in dejanskega zneska dajatev v skladu s členom 52(1)(b) osnovne uredbe se uporabljajo določbe iz člena 12(3), (4), (5) in (6) izvedbene uredbe.

2. Če dobe prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja niso bile upoštevane v skladu s členom 12(3) izvedbene uredbe, nosilec v državi članici, v skladu z zakonodajo katere so bile te dobe dopolnjene, zanje izračuna ustrezní znesek v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja. Dejanski znesek dajatev, izračunan v skladu s členom 52(1)(b) osnovne uredbe, se poveča za znesek, ki ustreza dobam prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja.

3. Nosilec v vsaki državi članici v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, izračuna izplačljivi znesek, ki ustreza dobam prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja in za katerega v skladu s členom 53(3)(c) osnovne uredbe ne veljajo določbe druge države članice o odpravi, zmanjšanju ali začasni opustitvi dajatev.

Kadar pristojni nosilec tega zneska ne more neposredno določiti zaradi zakonodaje, na podlagi katere so zavarovalnim dobam dodeljene različne vrednosti, se lahko določi fiktivni znesek. Upravna komisija predpiše načine za določitev tega fiktivnega zneska.

Člen 44

Upoštevanje dobe za vzgojo otrok

1. Za namene tega člena „doba za vzgojo otrok“ pomeni katero koli dobo, ki je v okviru pokojninske zakonodaje države članice vštevna doba ali ki izključno zaradi vzgoje otroka zagotavlja dodatek k pokojnini, ne glede na uporabljen način izračuna teh dob ter ne glede na to, ali se vštevajo med vzgojo otroka ali pa se priznajo za nazaj.

2. Če na podlagi zakonodaje države članice, ki je pristojna v skladu z naslovom II osnovne uredbe, ni upoštevana doba za vzgojo otrok, je nosilec države članice, katere zakonodaja je v skladu z naslovom II osnovne uredbe veljala za zadevno osebo, ker je ta opravljala dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe na dan, ko se je doba za vzgojo zadevnega otroka začela upoštevati, še naprej pristojen za upoštevanje te dobe kot dobe za vzgojo otrok po lastni zakonodaji, kakor da je bil otrok vzgajan na njegovem ozemlju.

3. Odstavek 2 ne velja, če zaradi opravljanja dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe za zadevno osebo začne veljati zakonodaja druge države članice.

Člen 45

Zahtevek za dajatve

(A) Vložitev zahtevka za dajatve po zakonodaji vrste A v skladu s členom 44(2) osnovne uredbe

1. Da bi vlagatelj pridobil dajatve po zakonodaji vrste A v skladu s členom 44(2) osnovne uredbe, svoj zahtevek vloži pri nosilcu v državi članici, katere zakonodaja je zanj veljala, ko je nastopila nezmožnost za delo, ki ji je sledila invalidnost ali poslabšanje invalidnosti, ali pri nosilcu v kraju stalnega prebivališča, ki zahtevek posreduje prvemu nosilcu.

2. Če so bile priznane denarne dajatve za bolezen, je treba datum prenehanja obdobja prejemanja teh dajatev po potrebi upoštevati kot datum vložitve zahtevka za pokojnino.

3. V primeru iz člena 47(1) osnovne uredbe nosilec, pri katerem je bila zadevna oseba nazadnje zavarovana, nosilcu, prvotno pristojnemu za izplačilo dajatev, sporoči znesek in datum začetka zagotavljanja dajatev po zakonodaji, ki jo uporablja. Od tega datuma naprej se dajatve, priznane pred poslabšanjem invalidnosti, ukinejo ali zmanjšajo na znesek dodatka iz člena 47(2) osnovne uredbe.

(B) Vložitev drugih zahtevkov za dajatve

4. V primerih, ki niso navedeni v odstavku 1, vlagatelj svoj zahtevek vloži pri nosilcu v kraju stalnega prebivališča ali pri nosilcu v državi članici, katere zakonodaja se je nazadnje uporabljala. Če za zadevno osebo nikoli ni veljala zakonodaja, ki jo uporablja nosilec v kraju stalnega prebivališča, ta nosilec zahtevek posreduje nosilcu v državi članici, katere zakonodaja se je nazadnje uporabljala.

5. Datum vložitve zahtevka velja za vse zadevne nosilce.

6. Če vlagatelj v svojem zahtevku ni navedel, da je bil zaposlen ali je prebival v drugih državah članicah, čeprav je bil k temu pozvan, se ne glede na določbe odstavka 5 kot datum vložitve zahtevka pri nosilcu, ki uporablja zadevno zakonodajo, upošteva datum, ko vlagatelj dopolni svoj prvotni zahtevek ali vloži nov zahtevek z navedbo manjkajočih dob zaposlitve ali/in prebivanja v državi članici, razen, če so določbe te zakonodaje ugodnejše.

Člen 46

Dokazila in podatki, ki jih vlagatelj priloži zahtevku

1. Vlagatelj zahtevek vloži v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja nosilec iz člena 45(1) ali (4) izvedbene uredbe, ter mu priloži dokazila, ki se zahtevajo po tej zakonodaji. Vlagatelj predloži vse ustrezne razpoložljive podatke in dokazila, ki se nanašajo na zavarovalne dobe (nosilci, identifikacijske številke), dobe zaposlitve (delodajalci) ali samozaposlitve (vrsta in kraj opravljanja dejavnosti) ter prebivanja (naslove), ki so morda bile dopolnjene po drugi zakonodaji, in tudi trajanje teh obdobj.

2. Če vlagatelj v skladu s členom 50(1) osnovne uredbe zahteva odlog dodelitve dajatev za starost po zakonodaji ene ali več držav članic, mora to v svojem zahtevku navesti in pri tem določiti zakonodajo, po kateri zahteva odlog dodelitve dajatev. Da bi vlagatelj to pravico lahko uveljavil, mu zadevni nosilci, na njegovo zahtevo, sporočijo vse razpoložljive podatke in ga tako seznanijo s posledicami sočasne ali postopne dodelitve dajatev, ki jih lahko zahteva.

3. Če vlagatelj umakne zahtevek za dajatve, predvidene po zakonodaji določene države članice, se ta umik ne upošteva kot sočasen umik zahtevka za dajatve v skladu z zakonodajo drugih držav članic.

Člen 47

Obravnava zahtevkov s strani zadevnih nosilcev

(A) Nosilec za stike

1. Nosilec, pri katerem se v skladu s členom 45(1) ali (4) izvedbene uredbe vloži ali ki se mu posreduje zahtevek za dajatve, je v nadaljnjem besedilu imenovan „nosilec za stike“. Nosilec v kraju stalnega prebivališča ni nosilec za stike, če za zadevno osebo ni nikoli veljala zakonodaja, ki jo uporablja ta nosilec.

Poleg obravnave zahtevka za dajatve po zakonodaji, ki jo uporablja, ta nosilec – kot nosilec za stike – vodi izmenjavo podatkov, obveščanje o odločbah in dejavnosti, ki jih zadevni nosilci potrebujejo za obravnavo zahtevka, na zahtevo vlagatelja pa temu sporoči vse podatke, pomembne za to obravnavo z vidika Skupnosti, ter ga obvešča o poteku.

(B) Obravnava zahtevkov za dajatve po zakonodaji vrste A v skladu s členom 44 osnovne uredbe

2. V primeru iz člena 44(3) osnovne uredbe nosilec za stike vse podatke o zadevni osebi pošlje nosilcu, pri katerem je bila ta oseba prej zavarovana in ki zadevo nato obravnava.

3. Členi od 48 do 52 izvedbene uredbe se ne uporabljajo za obravnavo zahtevkov iz člena 44 osnovne uredbe.

(C) Preveritev drugih zahtevkov za dajatve

4. Razen v primerih iz odstavka 2, nosilec za stike vsem zadevnim nosilcem brez odlašanja pošlje zahtevke za dajatve in vse razpoložljive dokumente ter po potrebi dokumente, ki jih je vlagatelj predložil, da bi lahko hkrati začeli obravnavati zahtevek. Nosilec za stike drugim nosilcem sporoči zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, za katera velja njegova zakonodaja. Navede tudi dokumente, ki bodo predloženi kasneje, in zahtevek čim prej dopolni.

5. Vsak od zadevnih nosilcev nosilcu za stike in drugim zadevnim nosilcem čim prej sporoči zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, za katera velja njihova zakonodaja.

6. Vsak od zadevnih nosilcev izračuna znesek dajatev v skladu s členom 52 osnovne uredbe ter nosilcu za stike in ostalim zadevnim nosilcem sporoči svojo odločitev, znesek priznanih dajatev in vse podatke, ki se zahtevajo za namene členov od 53 do 55 osnovne uredbe.

7. Če nosilec na podlagi podatkov iz odstavkov 4 in 5 tega člena ugotovi, da se uporablja člen 46(2) oziroma člen 57(2) ali (3) osnovne uredbe, o tem obvesti nosilca za stike in ostale zadevne nosilce.

Člen 48

Sporočanje odločitev vlagatelju

1. Vsak nosilec vlagatelja obvesti o odločbi, ki jo je izdal v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja. V vsaki odločbi so navedena tudi pravna sredstva in roki za pritožbe. Potem ko je bil nosilec za stike obveščen o vseh odločbah, ki jih je sprejel posamezni nosilec, pošlje vlagatelju in ostalim zadevnim nosilcem povzetek teh odločb. Vzorec povzetka pripravi Upravna komisija. Povzetek se pošlje vlagatelju v jeziku nosilca oziroma, če tako zahteva vlagatelj, v katerem koli jeziku, ki ga je ta izbral in je v skladu s členom 290 Pogodbe priznan kot uradni jezik institucij Skupnosti.

2. Če vlagatelj po prejemu povzetka meni, da je imel medsebojni učinek odločb, ki sta jih sprejela dva ali več nosilcev, negativne učinke na njegove pravice, ima pravico do revizije odločb zadevnih nosilcev v rokih, ki jih določa posamezna nacionalna zakonodaja. Rok začne teči na dan prejema povzetka. Vlagatelja se o rezultatu revizije pisno obvesti.

Člen 49

Določitev stopnje invalidnosti

1. Če se uporabi člen 46(3) osnovne uredbe, je edini nosilec, pristojen za sprejetje odločitve o stopnji vlagateljeve invalidnosti, nosilec za stike, če je zakonodaja, ki jo uporablja ta nosilec, vključena v Prilogo VII oziroma, če ta zakonodaja ni vključena v Prilogo VII, nosilec, katerega zakonodaja je vključena v Prilogo VII in je za vlagatelja nazadnje veljala. To odločitev nosilec sprejme takoj, ko ugotovi, ali so pogoji za pridobitev pravice, določeni z zakonodajo, ki jo uporablja, izpolnjeni, po potrebi ob upoštevanju členov 6 in 51 osnovne uredbe. To odločitev brez odlašanja sporoči drugim zadevnim nosilcem.

Če pogoji za pridobitev pravice, ki ne spadajo med pogoje v zvezi s stopnjo invalidnosti, in jih določa zakonodaja, ki jo nosilec uporablja, niso izpolnjeni, nosilec za stike ob upoštevanju členov 6 in 51 osnovne uredbe o tem brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca v državi članici, katere zakonodaja je nazadnje veljala za vlagatelja. Ta nosilec je pooblaščen za sprejetje odločitve glede invalidnosti vlagatelja, če so izpolnjeni pogoji za pridobitev pravice, določeni z zakonodajo, ki jo nosilec uporablja. To odločitev brez odlašanja sporoči drugim zadevnim nosilcem.

Po potrebi se lahko pri ugotavljanju pogojev za pridobitev pravice iz naslova invalidnosti zadeva pod enakimi pogoji vrne nosilcu države članice, katere zakonodaja je za vlagatelja zahtevka veljala najprej.

2. Če se ne uporablja člen 46(3) osnovne uredbe, ima vsak nosilec v skladu s svojo zakonodajo možnost, da vlagatelj zahtevka napoti na zdravniški pregled k zdravniku ali drugemu izvedencu po svoji izbiri, da se tako ugotovi stopnja invalidnosti. Vendar pa nosilec v državi članici dokumentacijo in zdravniška poročila ter administrativne podatke, ki jih pridobi od nosilcev v drugih državah članicah, upošteva, kot če bi bili zbrani v njegovi državi članici.

Člen 50

Začasna izplačila in akontacije

1. Ne glede na člen 7 izvedbene uredbe vsak nosilec, ki med obravnavo zahtevka za dajatve ugotovi, da ima vlagatelj pravico do neodvisne dajatve po zakonodaji, ki jo ta nosilec uporablja v skladu s členom 52(1)(a) osnovne uredbe, to dajatev brez odlašanja izplača. To izplačilo se obravnava kot začasno, če lahko na dodeljeni znesek vpliva izid obravnave zahtevka.

2. Kadar je iz razpoložljivih podatkov razvidno, da ima vlagatelj pravico do izplačila s strani nosilca iz člena 52(1)(b) osnovne uredbe, mu nosilec izplača akontacijo, katere znesek je čim bližji znesku, ki mu bo verjetno priznan v skladu s členom 52(1)(b) osnovne uredbe.

3. Vsak nosilec, ki je dolžan izplačatičasne dajatve ali akontacijo v skladu z odstavkom 1 ali 2, o tem brez odlašanja obvesti vlagatelja ter ga pri tem izrecno opozori, da je sprejeti ukrep začasen in na pravice do pritožbe v skladu z njegovo zakonodajo.

Člen 51

Ponovni izračun dajatev

1. V primeru ponovnega izračuna dajatev ob uporabi členov 48(3) in (4), 50(4) in 59(1) osnovne uredbe se smiselno uporablja člen 50 izvedbene uredbe.

2. V primeru ponovnega izračuna, odprave ali začasne ukinitve dajatve nosilec, ki je sprejel to odločitev, o tem brez odlašanja obvesti zadevno osebo in vse nosilce, pri katerih ima zadevna oseba pravico do dajatve.

Člen 52

Ukrepi za pospešitev postopka izračuna pokojnin

1. Za lažjo in hitrejšo obravnavo zahtevkov in izplačilo dajatev, nosilci, katerih zakonodaja velja za zadevno osebo:

(a) z nosilci drugih držav članic izmenjajo ali jim zagotovijo podatke za identifikacijo oseb, ki eno nacionalno zakonodajo, ki se uporabi, zamenjajo z drugo, in skupaj poskrbijo, da se ti podatki za identifikacijo hranijo in so ustrezni, v nasprotnem primeru pa tem osebam zagotovijo sredstva za neposreden dostop do svojih identifikacijskih podatkov;

(b) dovolj zgodaj pred minimalno upokojitveno starostjo, ali pred starostjo, ki se določi z nacionalno zakonodajo, z zadevno osebo in nosilci drugih držav članic izmenjajo ali jim posredujejo podatke (dopolnjene dobe ali druge pomembne podatke) o pravici do pokojnine oseb, ki uporabo ene zakonodaje zamenjajo z drugo, v nasprotnem primeru pa te osebe obvestijo oziroma jih seznaniijo z možnostmi pridobitve pravice v bodoče.

2. Za namene uporabe odstavka 1 Upravna komisija določi podatke, ki naj se izmenjajo ali dajo na razpolago, ter tudi ustrezne postopke in sredstva, ob upoštevanju značilnosti, administrativne in tehnične organizacije ter tehnoloških sredstev, ki so na voljo nacionalnim pokojninskim sistemom. Upravna komisija zagotovi izvajanje teh pokojninskih shem z organizacijo pregleda sprejetih ukrepov in njihove uporabe.

3. Za namene uporabe odstavka 1 bi se moralo nosilcu v prvi državi članici, v kateri oseba dobi osebno identifikacijsko številko (PIN) za namene izvajanja socialne varnosti, zagotoviti zgoraj navedene podatke.

Člen 53

Koordinacijski ukrepi v državah članicah

1. Če nacionalna zakonodaja vsebuje predpise za določitev nosilca, ki je pristojen v tem primeru ali sistema, ki se uporabi oziroma dodelitev zavarovalnih dob k določenemu sistemu, se brez poseganja v člen 51 osnovne uredbe uporabijo te predpise, pri tem pa se upoštevajo le zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji te države članice.

2. Če nacionalna zakonodaja vsebuje predpise za koordinacijo med posebnimi sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbenke, in splošnim sistemom za zaposlene delavce, na ta pravila ne vplivajo določbe osnovne uredbe in izvedbene uredbe.

POGLAVJE V

Dajatve za brezposelnost

Člen 54

Seštevanje dob in izračun dajatev

1. Za člen 61 osnovne uredbe se smiselno uporablja člen 12(1) izvedbene uredbe. Brez poseganja v osnovne obveznosti zadevnih nosilcev lahko zadevna oseba pristojnemu nosilcu predloži dokument, ki ga je izdal nosilec v državi članici, katere zakonodaja je veljala za zadevno osebo v času opravljanja njene zadnje dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, in v katerem bodo navedene dobe, dopolnjene po tej zakonodaji.

2. Za uporabo člena 62(3) osnovne uredbe pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja je veljala za zadevno osebo v času opravljanja njene zadnje dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, nosilcu v kraju stalnega prebivališča na njegovo zahtevo brez odlašanja sporoči vse informacije, ki jih lahko pridobi v državi članici, kjer ima stalno prebivališče, potrebne za izračun dajatev za brezposelnost, zlasti znesek prejete plače ali prihodka od dela.

3. Za uporabo člena 62 osnovne uredbe in ne glede na člen 63 osnovne uredbe pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja določa, da se izračun dajatev spreminja s številom družinskih članov, upošteva tudi družinske člane zadevne osebe, ki prebivajo v drugi državi članici, kot da bi prebivali v pristojni državi članici. Ta določba se ne uporablja, če ima v državi članici stalnega prebivališča družinskih članov druga oseba pravico do dajatev za brezposelnost, za izračun katerih se upoštevajo omenjeni družinski člani.

Člen 55

Pogoji in omejitve ohranitve pravice do dajatev za brezposelno osebo, ki odhaja v drugo državo članico

1. Za uveljavljanje člena 64 osnovne uredbe brezposelna oseba, ki odhaja v drugo državo članico, o tem pred svojim odhodom obvesti pristojnega nosilca in zahteva izdajo dokumenta, ki potrjuje, da ima še naprej pravico do prejemanja dajatev pod pogoji iz člena 64(1)(b) osnovne uredbe.

Ta nosilec zadevno osebo obvesti o obveznostih, ki jih je dolžna izpolnjevati, in ji izda navedeni dokument, ki vsebuje zlasti naslednje:

- (a) datum, ko je brezposelna oseba prenehala biti na razpolago zavodom za zaposlovanje pristojne države članice;
- (b) rok, odobren v skladu s členom 64(1)(b) osnovne uredbe, za prijavo brezposelne osebe kot iskalca zaposlitve v državi članici, v katero je prišla;
- (c) najdaljše obdobje, v katerem lahko velja pravica do dajatev v skladu s členom 64(1)(c) osnovne uredbe;
- (d) okoliščine, ki bi lahko spremenile pravico do dajatev.

2. Brezposelna oseba se prijavi kot iskalec zaposlitve na zavodu za zaposlovanje države članice, v katero prihaja, v skladu s členom 64(1)(b) osnovne uredbe in nosilcu v tej državi članici izroči dokument iz odstavka 1. Če obvesti pristojnega nosilca v skladu z odstavkom 1, vendar tega dokumenta ne izroči, se nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, za pridobitev potrebnih podatkov obrne na pristojnega nosilca.

3. Zavod za zaposlovanje države članice, v katero je brezposelna oseba prišla iskat zaposlitev, brezposelno osebo seznani z njenimi obveznostmi.

4. Nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, pristojnemu nosilcu brez odlašanja pošlje dokument, v katerem sta datum prijave brezposelne osebe na zavodu za zaposlovanje in njen novi naslov.

Če v obdobju, ko je brezposelna oseba upravičena do dajatev, nastopijo okoliščine, ki bi lahko spremenile pravico do dajatev, nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, pristojnemu nosilcu in zadevni osebi brez odlašanja pošlje dokument, ki vsebuje ustrezne informacije.

Nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, na zahtevo pristojnega nosilca mesečno predloži ustrezne informacije o spremljanju položaja brezposelne osebe, in sicer o tem, ali je ta oseba še vedno prijavljena na zavodu za zaposlovanje in ali se ravna po organiziranih postopkih nadzora.

5. Nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, izvaja ali poskrbi za nadzor, kot če bi šlo za brezposelno osebo, ki je upravičena do dajatev v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja. Po potrebi o kakršnih koli okoliščinah iz odstavka 1(d) brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca.

6. Pristojni organi ali nosilci v dveh ali več državah članicah se lahko dogovorijo o posebnih postopkih in rokih za spremljanje položaja brezposelne osebe ter drugih ukrepov za pospešitev zaposlitvenih aktivnosti brezposelnih oseb, ki pridejo v eno od teh držav članic v skladu s členom 64 osnovne uredbe.

Člen 56

POGLAVJE VI

Brezposelna oseba, ki je stalno prebivala v državi članici, ki ni pristojna država članica**Družinske dajatve**

1. Kadar se brezposelna oseba v skladu s členom 65(2) osnovne uredbe odloči, da bo s prijavo kot iskalec zaposlitve v državi članici, kjer je bila nazadnje zaposlena ali samozaposlena, na razpolago tudi zavodu za zaposlovanje v tej državi, o tem obvesti nosilca in zavod za zaposlovanje v kraju stalnega prebivališča.

Na zahtevo zavoda za zaposlovanje države članice, v kateri je bila zadevna oseba nazadnje zaposlena ali samozaposlena, zavod za zaposlovanje v kraju stalnega prebivališča pošlje ustrezne podatke o prijavi brezposelne osebe in njenem iskanju zaposlitve.

2. Kadar mora brezposelna oseba v skladu z zakonodajo, ki se uporablja v zadevni državi članici, izpolniti nekatere obveznosti in/ali iskati zaposlitev, mora prednostno izpolniti obveznosti in/ali iskati zaposlitev v državi članici stalnega prebivališča.

Če brezposelna oseba ne izpolnjuje vseh obveznosti in/ali ne išče zaposlitve v državi članici, kjer je nazadnje opravljala svojo dejavnost, to ne vpliva na dajatve, dodeljene v državi članici stalnega prebivališča.

3. Za uporabo člena 65(5)(b) osnovne uredbe nosilec v državi članici, katere zakonodaja je nazadnje veljala za delavca, nosilca v kraju stalnega prebivališča na njegovo zahtevo obvesti, ali je delavec upravičen do dajatev v skladu s členom 64 osnovne uredbe.

Člen 57

Določbe za uporabo členov 61, 62, 64 in 65 osnovne uredbe glede oseb, zajetih v posebni shemi za javne uslužbence

1. Člena 54 in 55 izvedbene uredbe se smiselno uporabljata za osebe, zajete v posebni shemi za brezposelnost za javne uslužbence.

2. Člen 56 izvedbene uredbe se ne uporablja za osebe, zajete v posebni shemi za brezposelnost za javne uslužbence. Brezposelna oseba, ki je zajeta v posebno shemo za brezposelnost za javne uslužbence in ki je delno ali popolnoma brezposelna ter je med zadnjo zaposlitvijo stalno prebivala na ozemlju države članice, ki ni pristojna država, prejema dajatve v okviru sheme za brezposelnost za javne uslužbence v skladu z določbami zakonodaje pristojne države članice, kakor da bi stalno prebivala na ozemlju te države članice. Te dajatve na svoje stroške zagotavlja pristojni nosilec.

Člen 58

Prednostna pravila v primeru prekrivanja dajatev

Za uporabo člena 68(1)(b)(i) in (ii) osnovne uredbe vsaka zadevna država članica, kadar stalno prebivališče otrok ne omogoča določitve prednostnega vrstnega reda, izračuna znesek dajatev, pri čemer vključi otroke, ki ne prebivajo stalno na njenem ozemlju. Pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja predvideva najvišji znesek dajatev, v primeru uporabe člena 68(1)(b)(i) dodeli celoten znesek. Pristojni nosilec v drugi državi članici mu povrne polovico navedenega zneska v okviru zneska, predvidenega po zakonodaji te države članice.

Člen 59

Pravila, ki se uporabljajo v primeru zamenjave veljavne zakonodaje in/ali pristojnosti za dodelitev družinskih dajatev

1. Če se v koledarskem mesecu uporablja zakonodaja drugih držav članic na področju dodelitve družinskih dajatev in/ali pristojnost za to področje preide na druge države članice ne glede na datume za izplačilo družinskih dajatev, določenih v zakonodaji teh držav članic, nosilec, ki je družinske dajatve izplačal ob uporabi zakonodaje, po kateri so bile dajatve na začetku tega meseca dodeljene, te stroške krije do konca tekočega meseca.

2. Nosilca v drugi državi članici ali državah članicah obvesti o datumu, ko preneha izplačevati zadevne družinske dajatve. Izplačevanje dajatev iz druge države članice oziroma zadevnih držav članic začne učinkovati na ta datuma.

Člen 60

Postopek za uporabo členov 67 in 68 osnovne uredbe

1. Zahtevek za dodelitev družinskih dajatev se naslovi na pristojnega nosilca. Za uporabo členov 67 in 68 osnovne uredbe se upoštevajo okoliščine celotne družine, kot da bi vse zadevne osebe imele stalno prebivališče v zadevni državi članici in bi zanje veljala zakonodaja te države članice, zlasti kar zadeva upravičenost posameznika do zahtevka za takšne dajatve. Če oseba, ki je upravičena zahtevati dajatve, ne uveljavlja svoje pravice, mora pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se uporablja, upoštevati zahtevek za dodelitev družinskih dajatev, ki ga predloži drugi roditelj ali oseba, ki se obravnava kot roditelj, ali oseba ali zavod, ki ima skrbništvo nad otrokom oziroma otroki.

2. Nosilec, ki mu je bil zahtevek predložen v skladu z odstavkom 1, ta zahtevek preuči na podlagi podrobnih podatkov, ki jih je predložil vlagatelj zahtevka, ob upoštevanju vseh dejanskih in pravnih razmer družine vlagatelja zahtevka.

Če ta nosilec sklene, da se v skladu s členom 68(1) in (2) osnovne uredbe prednostno uporablja njegova zakonodaja, mora družinske dajatve zagotavljati v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja.

Če ta nosilec meni, da morda obstaja upravičenost do razlike v obliki dodatka na podlagi zakonodaje druge države članice v skladu s členom 68(2) osnovne uredbe, ta nosilec zahtevek brez odlašanja pošlje pristojnemu nosilcu druge države članice in obvesti zadevno osebo; nosilca v drugi državi članici obvesti tudi o svoji odločitvi glede zahtevka in znesku izplačanih družinskih dajatev.

3. Če nosilec, ki mu je bil zahtevek predložen, sklene, da se uporablja njegova zakonodaja, vendar ne kot prednostna pravica v skladu s členom 68(1) in (2) osnovne uredbe, brez odlašanja sprejme začasno odločitev o veljavnih prednostnih pravilih in v skladu s členom 68(3) osnovne uredbe zahtevek posreduje nosilcu v drugi državi članici, pri čemer o tem obvesti tudi vlagatelja zahtevka. Ta nosilec se mora v dveh mesecih izreči o sprejeti začasni odločitvi.

Če se nosilec, ki mu je bil posredovan zahtevek, ne izreče v roku dveh mesecev po prejemu tega zahtevka, velja prej omenjena začasna odločitev, ta nosilec pa izplača dajatve, določene v tej zakonodaji, in nosilca, ki posreduje zahtevek, obvesti o znesku izplačanih dajatev.

4. Če so stališča zadevnih nosilcev glede tega, katera zakonodaja naj se kot prednostna pravica uporablja, različna, se uporablja člen 6(2) do (4) izvedbene uredbe. V tem primeru je nosilec v kraju stalnega prebivališča iz člena 6(2) izvedbene uredbe nosilec v kraju stalnega prebivališča otroka oziroma otrok.

5. Nosilec, ki je začasno izplačal dajatve v znesku, ki presega znesek, ki ga je nazadnje dolžan izplačati, se za izterjavo preveč izplačanega zneska po postopku iz člena 73 izvedbene uredbe lahko obrne na prednostnega nosilca.

Člen 61

Postopek za uporabo člena 69 osnovne uredbe

Za uporabo člena 69 osnovne uredbe pripravi Upravna komisija seznam dodatnih ali posebnih družinskih dajatev za sirote iz tega člena. Če nosilcu, ki ima prednostno pravico, v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, takšnih dodatnih ali posebnih družinskih dajatev ni treba dodeliti, vsak zahtevek za dodelitev družinskih dajatev, ki so mu priloženi vsi potrebni dokumenti in podatki, brez odlašanja pošlje nosilcu države članice, katere zakonodaja, ki zagotavlja takšne dodatne ali posebne družinske dajatve za sirote, je za zadevno osebo veljala najdlje. Po potrebi se lahko zadeva pod enakimi pogoji vrne nazaj do nosilca v državi članici, po zakonodaji katere je zadevna oseba dopolnila najkrajšo od svojih zavarovalnih dob ali dob prebivanja.

NASLOV IV

FINANČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Povračilo dajatev ob uporabi členov 35 in 41 osnovne uredbe

Oddelek 1

Povračilo na podlagi dejanskih stroškov

Člen 62

Načela

1. Za izvajanje členov 35 in 41 osnovne uredbe pristojni nosilec povrne dejanski znesek stroškov za zagotovljene storitve, kakor je razviden iz računovodskih izkazov tega nosilca, nosilcu, ki jih je zagotovil, razen v primeru uporabe člena 63 izvedbene uredbe.

2. Če celota ali del dejanskega zneska za storitve iz odstavka 1 ni razviden iz računovodskih izkazov nosilca, ki jih je zagotovil, se znesek za povračilo določi na podlagi pavšalnega zneska, izračunanega na podlagi vseh ustreznih referenc iz

razpoložljivih podatkov. Upravna komisija oceni osnove, ki se uporabijo za izračun pavšalnih zneskov, in določi njihov znesek.

3. Stopnje, višje od stopenj, ki veljajo za storitve, zagotovljene zavarovanim osebam, za katere velja zakonodaja, ki jo uporablja nosilec, ki je zagotovil storitve iz odstavka 1, se pri povračilu zneskov ne morejo upoštevati.

Oddelek 2

Povračilo na podlagi pavšalnih zneskov

Člen 63

Identifikacija zadevnih držav članic

1. Države članice iz člena 35(2) osnovne uredbe, katerih pravne in upravne strukture so takšne, da je povračilo na podlagi dejanskih izdatkov neprimerno, so navedene v Prilogi III k izvedbeni uredbi.

2. Za države članice, našteje v Prilogi III k izvedbeni uredbi, znesek za storitve, zagotovljene:

- (a) družinskim članom, ki ne prebivajo v isti državi članici kot zavarovana oseba, v skladu s členom 17 osnovne uredbe, in
- (b) upokojencem in njihovim družinskim članom v skladu s členom 24(1) ter členoma 25 in 26 osnovne uredbe,

nosilcem, ki so zagotovili navedene storitve, na podlagi pavšalnega zneska, določenega za vsako koledarsko leto, povrnejo pristojni nosilci. Ta pavšalni znesek mora biti čim bližji dejanskim stroškom.

Člen 64

Metoda izračuna mesečnih pavšalnih zneskov in skupnega pavšalnega zneska

1. Za vsako državo članico, upravičeno do terjatev, se mesečni pavšalni znesek na osebo (F_i) za koledarsko leto določi tako, da se letni poprečni strošek na osebo (Y_i) po starostni skupini (i) deli z 12 in pri rezultatu uporabi znižanje (X) po naslednji formuli:

$$F_i = Y_i \cdot 1/12 \cdot (1-X),$$

pri čemer:

— indeksno število ($i = 1, 2$ in 3) pomeni tri starostne skupine, ki se upoštevajo pri izračunu pavšalnih zneskov:

$i = 1$: osebe, mlajše od 20 let

$i = 2$: osebe, stare od 20 do 64 let

$i = 3$: osebe, stare 65 let in več

— Y_i pomeni povprečni letni strošek za osebe starostne skupine i , kot je določen v odstavku 2

— koeficient X (0,20 ali 0,15) pomeni znižanje, kot je določeno v odstavku 3.

2. Povprečni letni strošek na osebo (Y_i) v starostni skupini i se izračuna tako, da se letni izdatki za vse storitve, ki jih zagotovijo nosilci v državi članici, upravičeni do terjatev, vsem osebam zadevne starostne skupine, za katere velja njena zakonodaja in ki stalno prebivajo na njenem ozemlju, delijo s povprečnim letnim številom oseb te starostne skupine. Izračun temelji na izdatkih v skladu s sistemom iz člena 23 izvedbene uredbe.

3. Znižanje, ki se uporabi pri mesečnem pavšalnem znesku, je načeloma enako 20 % ($X = 0,20$). Za upokojene in njihove družinske člane znaša 15 % ($X = 0,15$), če pristojne države članice ni na seznamu iz Priloge IV k osnovni uredbi.

4. Za vsako državo članico, pristojno za izplačilo, je skupni pavšalni znesek za koledarsko leto enak vsoti zmnožkov, ki se izračunajo tako, da se določeni mesečni pavšalni zneski na osebo v vsaki starostni skupini i pomnožijo s številom mesecev, ki so jih zadevne osebe v tej starostni skupini dopolnile v državi članici, upravičeni do terjatev.

Število mesecev, ki so jih zadevne osebe dopolnile v državi članici, upravičeni do terjatev, je enako seštevku koledarskih mesecev v koledarskem letu, v katerem so bile zadevne osebe zaradi prebivanja na ozemlju države članice, upravičene do terjatev, upravičene do storitev na tem ozemlju na stroške države članice, pristojne za izplačilo. To število mesecev se določi s pomočjo seznama, ki ga v ta namen na podlagi dokazil o pravicah zadevnih oseb, ki jih predloži pristojni nosilec, vodi nosilec v kraju stalnega prebivališča.

5. Najpozneje ... (*)Upravna komisija predloži posebno poročilo o uporabi tega člena in zlasti o znižanjih iz odstavka 3. Na podlagi tega poročila lahko Upravna komisija predloži poročilo, v katerem so spremembe, ki bi se lahko izkazale za potrebne pri zagotavljanju čim boljšega približka med izračunom pavšalnih zneskov in dejanskih izdatkov ter pri preprečevanju nesaldiranih ali dvojnih plačil, ki bi jih za države članice lahko povzročila znižanja iz odstavka 3.

6. Upravna komisija določi metode in podrobna pravila za določitev elementov za izračun pavšalnega zneska, navedenih v odstavkih 1 do 5.

7. Ne glede na odstavke 1 do 4 lahko države članice za izračun pavšalnega zneska ... (*) uporabljajo člena 94 in 95 Uredbe (EGS) št. 574/721, pod pogojem, da se uporablja znižanje iz odstavka 3.

Člen 65

Obveščanje o povprečnih letnih stroških

1. Znesek povprečnega letnega stroška na osebo v vsaki starostni skupini za določeno leto se sporoči Revizijskemu odboru najpozneje do 30. junija dve leti po zadevnem letu. V nasprotnem primeru se upoštevajo povprečni letni stroški na osebo, ki jih je Upravna komisija nazadnje določila za preteklo leto.

2. Povprečni letni stroški, določeni v skladu z odstavkom 1, so vsako leto objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*.

(*) Pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

Oddelek 3

Skupne določbe

Člen 66

Postopek povračila med nosilci

1. Povračilo med zadevnimi državami članicami se izvede takoj. Vsak zadevni nosilec je terjatve dolžan plačati pred iztekom rokov v tem oddelku, in sicer takoj, ko je to mogoče. Spodbijanje posamezne terjatve ne ovira plačila druge terjatve oziroma drugih terjatev.

2. Povračila v skladu s členoma 35 in 41 osnovne uredbe se med nosilci v državah članicah izvršijo prek organa za zvezo. Povračila v skladu s členoma 35 in 41 osnovne uredbe se lahko opravijo prek ločenih organov za zvezo.

Člen 67

Roki za predložitev in poravnavo terjatev

1. Terjatve na podlagi dejanskih izdatkov se pri organu za zvezo države članice, pristojne za izplačilo, predložijo v dvanajstih mesecih po koncu koledarskega polletja, v katerem so bile terjatve zabeležene v računovodskih izkazih nosilca, upravičenega do terjatev.

2. Terjatve na podlagi pavšalnih zneskov za posamezno koledarsko leto se pri organu za zvezo države članice, pristojne za izplačilo, predložijo v dvanajstih mesecih, ki sledijo mesecu, v katerem so bili v *Uradnem listu Evropske unije* objavljeni povprečni stroški za zadevno leto. Seznami iz člena 64(4) izvedbene uredbe se predložijo do konca leta, ki sledi referenčnemu letu.

3. V primeru iz drugega odstavka člena 6(5) izvedbene uredbe rok iz odstavkov 1 in 2 tega člena ne začne teči, dokler ni določen pristojni nosilec.

4. Terjatve, predložene po preteku rokov iz odstavkov 1 in 2, se ne upoštevajo.

5. Nosilec, pristojen za izplačilo, plača terjatve v 18 mesecih po koncu meseca, v katerem so bile predložene pri organu za zvezo države članice, pristojne za izplačilo, organu za zvezo države članice, upravičene do terjatev in opredeljene v členu 66 izvedbene uredbe. To ne velja za terjatve, ki jih je nosilec, pristojen za izplačilo, v tem roku iz utemeljenega razloga zavrnil.

6. Spore v zvezi s terjatvijo je treba poravnati najpozneje 36 mesecev po mesecu, v katerem je bila terjatev predložena.

7. Revizijski odbor omogoči, da se računi zaključijo tudi v primerih, kjer poravnava v roku, navedenem v odstavku 6, ni možna, ter na utemeljeno zahtevo ene od strani o sporu poda mnenje v šestih mesecih, ki sledijo mesecu, v katerem mu je bila zadeva predložena.

Člen 68

Obresti za zamujena plačila in predplačila

1. Od konca osemnajstmesečnega roka iz člena 67(5) izvedbene uredbe lahko nosilec, upravičen do terjatev, zaračuna obresti na neplačane terjatve, razen če je nosilec, pristojen za izplačilo, v šestih mesecih po koncu meseca, v katerem je bila terjatev predložena, nakazal predplačilo v višini vsaj 90 % celotne predložene terjatve na podlagi člena 67(1) ali (2) izvedbene uredbe. Za dele terjatve, ki jih predplačilo ne zajema, se obresti lahko zaračunajo le od konca 36-mesečnega roka iz člena 67(6) izvedbene uredbe.

2. Obresti se izračunajo na podlagi referenčne stopnje, ki jo Evropska centralna banka uporablja za svoje operacije glavnega refinanciranja. Uporablja se referenčna stopnja, ki velja na prvi dan v mesecu, ko plačilo zapade.

3. Noben organ za zvezo ni obvezan sprejeti predplačila iz odstavka 1. Če pa organ za zvezo odkloni tako ponudbo, nosilec, upravičen do terjatev, ni več upravičen do zaračunavanja obresti na zamujena plačila, povezana z zadevnimi terjatvami, razen v okviru določbe iz drugega stavka odstavka 1.

Člen 69

Zaključek letnih računovodskih izkazov

1. Upravna komisija določi stanje terjatev za vsako koledarsko leto v skladu s členom 72(g) osnovne uredbe na podlagi poročila Revizijskega odbora. V ta namen organi za zvezo Revizijskemu odboru v rokih in po podrobnih pravilih, ki jih odbor določi, sporočijo znesek predloženih, poravnanih ali izpodbijanih terjatev na eni strani (kreditna postavka) ter znesek prejetih, poravnanih ali izpodbijanih terjatev na drugi strani (debitna postavka).

2. Na pobudo Upravne komisije se opravi vsako preverjanje, koristno za nadzor statističnih in računovodskih podatkov, na podlagi katerih se ugotovi letno stanje terjatev iz odstavka 1, zlasti da se prepriča, ali so ti podatki v skladu s pravili, določenimi s tem naslovom.

POGLAVJE II

Povračilo dajatev za brezposelnost v skladu s členom 65 osnovne uredbe

Člen 70

Povračilo dajatev za brezposelnost

Kadar ni dogovora v skladu s členom 65(8) osnovne uredbe, nosilec v kraju stalnega prebivališča na nosilca v državi članici, katere zakonodaja je nazadnje veljala za upravičenca, naslovi zahteva za povračilo dajatev za brezposelnost v skladu s členom 65(6) in (7) osnovne uredbe. Zahteva se predloži v roku šestih mesecev po izteku koledarskega polletja, v katerem je bilo izvršeno zadnje plačilo dajatev za brezposelnost, za katere se zahteva povračilo. V zahtevi se navedejo znesek dajatev, izplačanih v tri- ali petmesečnih obdobjih iz člena 65(6) in (7) osnovne uredbe, obdobje, za katerega so bile te dajatve izplačane, in osebni podatki brezposelne osebe. Terjatve se predložijo in plačajo prek organov za zvezo zadevnih držav članic.

Zahtev, predloženih po preteku roka iz prvega odstavka, ni treba obravnavati.

Smiselno se uporabljajo določbe členov 66(1) in 67(5) do (7) izvedbene uredbe.

Od konca osemnajstmesečnega roka iz člena 67(5) izvedbene uredbe lahko nosilec, upravičen do terjatev, zaračuna obresti na neplačane terjatve. Obresti se zaračunavajo v skladu s členom 68(2) izvedbene uredbe.

Najvišji znesek povračila iz tretjega stavka člena 65(6) osnovne uredbe je v vsakem posameznem primeru znesek dajatve, do katerega bi bila zadevna oseba upravičena v skladu z zakonodajo države članice, ki je zanjo nazadnje veljala, če je bila prijavljena pri zavodu za zaposlovanje te države članice. V odnosih med državami članicami, navedenimi v Prilogi V izvedbene uredbe, pristojni nosilci ene izmed teh držav članic, katere zakonodaja je nazadnje veljala za zadevno osebo, v vsakem posameznem primeru določijo najvišji znesek na podlagi povprečnega zneska dajatev za brezposelnost, določenega v skladu z zakonodajo te države članice v preteklem koledarskem letu.

POGLAVJE III

Povračilo izplačanih, vendar neupravičenih dajatev, povračilo začasnih izplačil in prispevkov, kompenzacija in pomoč na področju izterjav

Oddelek 1

Načela

Člen 71

Skupne določbe

Za uporabo člena 84 osnovne uredbe in v okviru, ki ga ta določa, se izterjava terjatev, vsakokrat ko je to mogoče, opravi s

kompenzacijo med nosilci zadevnih držav članic ali do zadevne fizične ali pravne osebe v skladu s členi 72 do 74 izvedbene uredbe. Kadar s to kompenzacijo ni mogoče izterjati celote ali dela terjatve, se preostali dolgovan znesek izterja v skladu s členi 75 do 85 izvedbene uredbe.

Oddelek 2

Kompenzacija

Člen 72

Neupravičeno izplačane dajatve

1. Če je nosilec v državi članici upravičencu izplačal neupravičene prispevke, lahko ta nosilec pod pogoji in v mejah zakonodaje, ki jo uporablja, od nosilca v kateri koli drugi državi članici, pristojnega za izplačilo dajatev v korist tega upravičenca, zahteva, da od zaostalih ali tekočih plačil, ki jih ta dolguje omenjenemu upravičencu, odtegne neupravičeno izplačani znesek, ne glede na vejo socialne varnosti, iz katere se dajatve plačujejo. Nosilec te države članice odtegne zadevni znesek pod pogoji in v mejah, ki jih za takšno kompenzacijo določa zakonodaja, ki jo uporablja, in sicer kot če bi preveč izplačane zneske izplačal sam, odtegnjeni znesek pa nakaže nosilcu, ki je izplačal neupravičene prispevke.

2. Z odstopanjem od prvega odstavka velja naslednje: če je nosilec države članice pri dodelitvi ali ponovnem ugotavljanju pravice do dajatev za invalidnost, starost ali družinsko pokojnino v skladu s poglavjem 4 in 5 naslova III osnovne uredbe prejemniku dajatev izplačal neupravičeni znesek, ta nosilec lahko zahteva od nosilca katere koli druge države članice, pristojnega za izplačilo ustreznih dajatev, da temu prejemniku neupravičeno izplačani znesek odtegne od zaostalih plačil. Potem ko ta nosilec obvesti nosilca, ki je izplačal neupravičeni znesek o njegovih zaostalih plačilih, nosilec, ki je izplačal neupravičeni znesek, v roku dveh mesecev sporoči višino neupravičeno izplačanega zneska. Če nosilec, ki je dolžan plačati zaostala plačila, prejeme to sporočilo v predvidenem roku, prenese odtegnjeni znesek nosilcu, ki je izplačal neupravičene zneske. Če rok poteče, imenovani nosilec takoj plača zaostala plačila zadevni osebi.

3. Kadar je bila zavarovana oseba deležna socialne pomoči v državi članici v obdobju, ko je bila upravičena do dajatev po zakonodaji druge države članice, lahko subjekt, ki je nudil pomoč, če ima zakonsko pravico do povračila dajatev, izplačanih tej osebi, zahteva od nosilca v kateri koli drugi državi članici, pristojnega za izplačilo dajatev v korist te osebe, da odtegne izplačani znesek pomoči od zneskov, ki jih ta država članica plača tej osebi.

Ta določba se smiselno uporablja za družinskega člana zadevne osebe, ki je bil deležen pomoči na ozemlju države članice v obdobju, ko je bila navedena zavarovana oseba upravičena do dajatev zaradi družinskega člana, po zakonodaji druge države članice.

Nosilec države članice, ki je izplačala neupravičeni znesek pomoči, pošlje obračun dolgovane zneska nosilcu države članice, ki nato odtegne zadevni znesek pod pogoji in v mejah, ki jih za takšno kompenzacijo določa zakonodaja, ki jo uporablja, in odtegnjeni znesek takoj nakaže nosilcu, ki je izplačal neupravičen znesek.

Člen 73

Začasno izplačani denarni prispevki ali dajatev

1. Za uporabo člena 6 izvedbene uredbe nosilec, ki je začasno izplačal denarne prispevke, največ tri mesece po določitvi veljavne zakonodaje ali opredelitvi nosilca, pristojnega za izplačilo dajatev, pripravi obračun začasno izplačanega zneska in ga pošlje pristojnemu nosilcu.

Nosilec, pristojen za izplačila dajatev, dolgovani znesek iz naslova začasnega plačila odtegne od zaostalih plačil ustreznih dajatev, ki jih dolguje zadevni osebi, in takoj prenese odtegnjeni znesek nosilcu, ki je začasno izplačal denarne prispevke.

Če znesek začasno izplačanih dajatev presega znesek zaostalih plačil, ali če zaostala plačila ne obstajajo, pristojni nosilec odtegne ta znesek od tekočih plačil pod pogoji in v mejah, ki jih za takšno kompenzacijo določa zakonodaja, ki jo uporablja, in takoj prenese odtegnjeni znesek nosilcu, ki je začasno izplačal denarne prispevke.

2. Nosilec, ki je začasno prejel prispevke od pravne in/ali fizične osebe, povrne zadevne zneske osebi, ki jih je plačala, šele potem, ko pri pristojnem nosilcu ugotovi zneske, ki so mu dolgovani po členu 6(4) izvedbene uredbe.

Na zahtevo pristojnega nosilca, ki se predloži najkasneje tri mesece po tem, ko je bila ugotovljena zakonodaja, ki se uporablja, nosilec, ki je začasno prejel prispevke, te prenese temu nosilcu, da se reši stanje glede prispevkov, ki jih pravne in/ali fizične osebe dolgujejo pristojnemu nosilcu za isto obdobje. Preneseni prispevki se za nazaj upoštevajo kot prispevki, ki so bili plačani pristojnemu nosilcu.

Če znesek začasno izplačanih prispevkov presega znesek, ki ga pravna in/ali fizična oseba dolguje pristojnemu nosilcu, nosilec, ki je začasno prejel prispevke, povrne presežni znesek zadevni pravni in/ali fizični osebi.

Člen 74

Stroški, povezani s kompenzacijo

Če je terjatev izterjana s kompenzacijo iz členov 72 in 73 izvedbene uredbe, se za to ne zaračunajo nikakršni stroški.

Oddelek 3

Izterjava

Člen 75

Opredelitve pojmov in splošne določbe

1. V tem oddelku:

- „terjatev“ pomeni vse terjatve v zvezi z dajatvami ali prispevki, ki so bili plačani ali neupravičeno izplačani, vključno z obrestmi, globami, upravnimi kaznimi in vsemi drugimi pristojbinami in stroški, povezanimi s terjatvijo, v skladu z zakonodajo države članice, ki uveljavlja terjatev;
- „subjekt prosilec“ v vseh državah članicah pomeni nosilca, ki predloži zahtevo za podatke ali zahtevo za vročitev ali izterjavo glede zgoraj opredeljene terjatve;
- „zaprošeni subjekt“ v vseh državah članicah pomeni nosilca, kateremu se lahko predloži zahteva za podatke ali zahteva za vročitev ali izterjavo.

2. Zahteve in vse zadevna sporočila med državami članicami se na splošno naslovijo prek imenovanih nosilcev.

3. Upravna komisija sprejme vse praktične ukrepe za izvajanje, med drugim tudi tiste, ki so povezani s členom 4 izvedbene uredbe in z določanjem spodnje meje za zneske, za katere se lahko predloži zahteva za izterjavo.

Člen 76

Zahteva po podatkih

1. Zaprošeni subjekt na zahtevo subjekta prosilca priskrbi vse podatke, ki lahko subjektu prosilcu koristijo pri izterjavi njegovih terjatev.

Da zaprošeni subjekt pridobi te podatke, uporablja pooblastila, podeljena na podlagi zakonov in drugih predpisov, ki se uporabljajo za izterjavo podobnih terjatev, nastalih v njegovi državi članici.

2. Zahteva za podatke vsebuje ime, zadnji naslov in druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevne pravne ali fizične osebe, na katero se nanašajo zaproseni podatki, ter vrsto in znesek terjatve, za katero je bil podan zahtevek.

3. Zaproseni subjekt ni dolžan dati podatkov,

- (a) ki jih ne bi mogel pridobiti za podobne izterjave terjatev v lastni državi članici;
- (b) ki bi razkrili kakršno koli poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost ali
- (c) katerih razkritje bi lahko ogrozilo varnost ali bi bilo v nasprotju z javnim redom v državi članici.

4. Zaproseni subjekt obvesti prosilca o razlogih za zavrnitev zahteve za podatke.

Člen 77

Obveščanje

1. Na zahtevo subjekta prosilca zaproseni subjekt po veljavnih pravilih o vročitvi podobnih aktov ali odločb v svoji državi članici naslovnika obvesti o vseh aktih in odločbah, ki prihajajo iz države članice subjekta prosilca in se nanašajo na terjatev in/ali njeno izterjavo, vključno s sodnimi dokumenti in odločbami.

2. Zahteva za vročitev vsebuje ime, naslov in druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevnega naslovnika, do katerih ima organ prosilec običajno dostop, vrsto in predmet akta ali odločbe, ki se vroča, po potrebi ime in naslov dolžnika in druge ustrezne podatke v zvezi z njegovo identifikacijo in terjatvijo, na katero se akt ali odločba nanaša, ter vse druge koristne informacije.

3. Zaproseni subjekt takoj obvesti prosilca o ukrepih, sprejetih v zvezi z njegovo zahtevo za vročitev, zlasti pa mu sporoči datum, kdaj je bil akt oziroma odločba poslana naslovniku.

Člen 78

Zahteva za izterjavo

1. Zahtevi za izterjavo terjatve, ki jo subjekt prosilec naslovi na zaproseni subjekt, se priloži uradni izvod ali overjena kopija izvršilnega naslova, izdanega v državi članici subjekta prosilca, in po potrebi izvirnik ali overjena kopija drugih dokumentov, ki so potrebni za izterjavo.

2. Subjekt prosilec lahko zahtevo za izterjavo predloži, samo če:

- (a) se terjatev in/ali izvršilni naslov za izterjavo ne izpodbija v lastni državi članici, razen v primerih, ko se uporablja drugi pododstavek člena 81(2) izvedbene uredbe;
- (b) je v svoji državi članici začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo na podlagi izvršilnega naslova iz odstavka 1, vendar pa s sprejetimi ukrepi terjatve ne bo mogoče poplačati v celoti;
- (c) zastaralni rok v skladu z nacionalno zakonodajo še ni potekel.

3. Zahteva za izterjavo vsebuje:

- (a) ime, naslov in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevne fizične ali pravne osebe in/ali tretje osebe, ki ima njena sredstva;
- (b) ime, naslov in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo subjekta prosilca;
- (c) navedba izvršilnega naslova, ki ga je izdala država članica subjekta prosilca;
- (d) vrsto in znesek terjatve, vključno z glavnico, obrestmi, globami, upravnimi kaznimi in vsemi drugimi pristojbinami in dolgovanimi stroški, pri čemer je znesek izražen v valuti držav članic obeh subjektov;
- (e) datum, ko je subjekt prosilec in/ali zaproseni subjekt naslovniku uradno vročil izvršilni naslov;
- (f) datum, od katerega, in obdobje, v katerem je mogoča izvršitev po zakonodaji, ki velja v državi članici subjekta prosilca;
- (g) vse druge ustrezne podatke.

4. Zahteva za izterjavo vključuje tudi izjavo subjekta prosilca, s katero potrjuje, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2.

5. Subjekt prosilec posreduje zaprosenemu subjektu vse pomembne podatke v zvezi z zadevo, na katero se nanaša zahteva za izterjavo, in sicer takoj, ko za njih izve.

Člen 79

Izvršilni naslov za izterjavo

1. Izvršilni naslov se v skladu s členom 84(2) osnovne uredbe neposredno prizna in avtomatično upošteva kot izvršilni naslov države članice zaprosenega subjekta.

2. Ne glede na prvi odstavek se lahko izvršilni naslov, če je to ustrezno in v skladu z določbami, veljavnimi v državi članici zaprosenega subjekta, sprejme, prizna, dopolni ali nadomesti z izvršilnim naslovom, ki omogoča izterjavo na ozemlju te države članice.

Države članice si prizadevajo, da v treh mesecih od dneva prejema zahteve za izterjavo zaključijo tak sprejem, priznanje, dopolnitev ali nadomestitev izvršilnega naslova, razen v primerih, ko se uporabi tretji pododstavek tega odstavka. Takšnih postopkov ni mogoče zavrniti, če je izvršilni naslov pravilno sestavljen. Zaprošeni subjekt obvesti prosilca o razlogih za prekoračitev trimesečnega roka.

Če je kateri koli od teh postopkov vzrok za spor v zvezi s terjatvijo in/ali izvršilnim naslovom, ki ga izda subjekt prosilec, se uporabi člen 81 izvedbene uredbe.

Člen 80

Načini in roki plačila

1. Terjatve se izterjajo v valuti države članice zaprosenega subjekta. Izterjani znesek zaproseni subjekt v celoti nakaže subjektu prosilcu.

2. Zaprošeni subjekt lahko – kadar to dovoljujejo veljavni zakoni in drugi predpisi lastne države članice ter po posvetovanju s subjektom prosilcem – dolžniku odobri rok za plačilo ali dovoli plačilo na obroke. Obresti, ki jih zaproseni subjekt zaračuna za čas podaljšanja roka za plačilo, se prav tako nakažejo subjektu prosilcu.

Od dneva, ko je bil izvršilni naslov za izterjavo terjatve neposredno priznan v skladu s členom 79(1) izvedbene uredbe ali sprejet, priznan, dopolnjen ali nadomeščen v skladu s členom 79(2) izvedbene uredbe, se zaračunajo obresti za vsako zamudo pri plačilu po določbah zakonov in drugih predpisov, veljavnih v državi članici zaprosenega subjekta, in se prav tako nakažejo subjektu prosilcu.

Člen 81

Izpodbijanje terjatve ali izvršilnega naslova za izterjavo ter izpodbijanje izvedbenih ukrepov

1. Če med postopkom za izterjavo zainteresirana stran izpodbija terjatev in/ali izvršilni naslov, ki ga je izdala država članica subjekta prosilca, zainteresirana stran sproži postopek pri pristojnih organih države članice subjekta prosilca v skladu z veljavnimi pravili te države članice. Subjekt prosilec o takšnem postopku brez odlašanja obvesti zaproseni subjekt. Zainteresirana stran lahko o postopku obvesti tudi zaproseni subjekt.

2. Ko zaproseni subjekt prejme obvestilo ali podatke iz odstavka 1, bodisi od subjekta prosilca ali od zainteresirane strani, ustavi postopek za uveljavitev terjatve, dokler organ, pristojen za zadevo, ne sprejme odločitve, razen če subjekt prosilec ne zahteva drugačnega postopka v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka. Če zaproseni subjekt meni, da je to potrebno, lahko brez poseganja v člen 83 izvedbene uredbe sprejme previdnostne ukrepe za zagotovitev izterjave, če veljavni zakoni ali drugi predpisi v njegovi državi članici to dovoljujejo za podobne terjatve.

Ne glede na prvi pododstavek lahko subjekt prosilec v skladu z zakoni in drugimi predpisi, veljavnimi v državi članici subjekta prosilca, od zaprosenega subjekta zahteva, da izterja izpodbijano terjatev, kolikor ustrezni zakoni in drugi predpisi, veljavni v državi članici zaprosenega subjekta, dovoljujejo takšen postopek. Če je pozneje izid izpodbijanja ugoden za dolžnika, mora subjekt prosilec vrniti vse izterjane zneske, skupaj z ustreznim povračilom v skladu z zakonodajo, veljavno v državi članici zaprosenega subjekta.

3. Če se izvršilni naslovi izpodbijajo v državi članici zaprosenega subjekta, je treba sprožiti postopek pri pristojnem organu te države članice v skladu z njenimi zakoni in predpisi.

4. Če je pristojni organ, pri katerem se začne postopek v skladu z odstavkom 1, splošno ali upravno sodišče, se odločba tega sodišča, kolikor je ugodna za prosilca in dovoljuje izterjavo terjatve v državi članici subjekta prosilca šteje za „izvršilni naslov“ v smislu členov 78 in 79 izvedbene uredbe, izterjava terjatve pa se izvede na podlagi te odločbe.

Člen 82

Omejitve pomoči

1. Zaprošeni subjekt ni dolžan:

(a) nuditi pomoči iz členov 78 do 81 izvedbene uredbe, če bi zaradi položaja dolžnika izterjava terjatve lahko povzročila resne ekonomske ali socialne težave v državi članici zaprosenega subjekta, kolikor zakoni in drugi predpisi, veljavni v državi članici zaprosenega subjekta, dovoljujejo takšen ukrep za podobne domače terjatve;

(b) nuditi pomoči iz členov 76 do 81 izvedbene uredbe, če se prvotna zahteva iz členov 76 do 78 izvedbene uredbe nanaša na terjatve, stare več kot pet let, šteto od trenutka, ko je v skladu z zakoni in drugimi predpisi, veljavnimi v državi članici subjekta prosilca, izdan izvršilni naslov, do dneva zaprosila. Vendar pa če se terjatev ali izvršilni naslov izpodbijata, začne rok teči od trenutka, ko država članica subjekta prosilca ugotovi, da terjatve ali naloga za izvršbo terjatve ni več mogoče izpodbijati.

2. Zaprošeni organ obvesti prosilca o razlogih za zavrnitev zahteve za pomoč.

Člen 83

Zastaralni roki

1. Glede zastaralnih rokov se uporabljajo:

- (a) predpisi, veljavni v državi članici subjekta prosilca, kolikor se ti nanašajo na terjatev in/ali izvršilni naslov, in
- (b) predpisi, veljavni v državi članici zaprosenega subjekta, kolikor se ti nanašajo na ukrepe, sprejete za izvršitev v zaproseni državi članici.

Zastaralni roki, določeni z veljavnimi predpisi države članice zaprosenega subjekta, začnejo teči na dan neposrednega priznanja izvršilnega naslova ali na dan sprejema, priznanja, dopolnitve ali nadomestitve izvršilnega naslova v skladu s členom 79 izvedbene uredbe.

2. Za ukrepe, ki jih zaprošeni subjekt sprejme za izterjavo terjatev na podlagi zahteve za pomoč, in ki bi, če bi jih sprejel organ prosilec, imeli učinek zadržanja ali prekinitve zastaranja po predpisih, ki veljajo v državi članici, v kateri ima sedež subjekt prosilec, se šteje, da imajo isti učinek zadržanja ali prekinitve, kot da bi bili izvedeni v tej državi.

Člen 84

Ukrepi zavarovanja

Zaprošeni subjekt na podlagi utemeljene zahteve subjekta prosilca sprejme ukrepe zavarovanja, da zagotovi izterjavo terjatve, kolikor to dovoljujejo zakoni in predpisi, veljavni v državi članici zaprosenega subjekta.

Za izvajanje prvega odstavka se smiselno uporabljajo določbe in postopki iz členov 78, 79, 81 in 82 izvedbene uredbe.

NASLOV V

RAZNE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 87

Zdravniški pregled in upravno preverjanje

1. Brez poseganja v druge določbe velja naslednje: če upravičenec ali vlagatelj zahtevka za dajatve ali njegov družinski član začasno ali stalno prebiva na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri ima sedež nosilec, pristojen za izplačilo dajatev, opravi zdravniški pregled na zahtevo tega nosilca nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča upravičenca po postopkih, določenih v zakonodaji, ki jo uporablja ta nosilec.

Nosilec, pristojen za izplačilo dajatev, nosilca v kraju začasnega ali stalnega prebivališča po potrebi obvesti o kakršnih koli

Člen 85

Stroški, povezani z izterjavo

1. Zaprošeni organ od zadevne fizične ali pravne osebe izterja in obdrži zneske vseh stroškov, povezanih z izterjavo, v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki se v državi članici zaprosenega subjekta uporabljajo za podobne terjatve.

2. Vzajemna pomoč, ponujena v skladu s tem oddelkom, je praviloma brezplačna. Če pa izterjava predstavlja posebne težave ali zelo visoke stroške, se subjekt prosilec in zaprošeni subjekt lahko za vsak primer posebej dogovorita o posebnih pogojih povračila.

3. Država članica subjekta prosilca je državi članici zaprosenega subjekta odgovorna za vse stroške in izgubo, nastalo zaradi ukrepov, za katere se ugotovi, da so neupravičeni bodisi zaradi vsebine terjatve ali zaradi veljavnosti naslova, ki ga je izdal organ prosilec.

Člen 86

Klavzula o pregledu

1. Najpozneje v četrtem celem koledarskem letu po dnevu začetka veljavnosti izvedbene uredbe upravna komisija predloži poročilo o rokih, določenih v členu 67(2), (5) in (6) izvedbene uredbe.

Na podlagi tega poročila lahko Evropska komisija, če je ustrezno, predloži predloge za pregled rokov z namenom njihovega bistvenega skrajšanja.

2. Upravna komisija najpozneje ... (*) predloži poročilo, ki posebej oceni uporabo poglavij I in III naslova IV izvedbene uredbe, zlasti glede postopkov in rokov iz člena 67(2), (5) in (6) izvedbene uredbe ter postopkov izterjave iz členov 75 do 85 izvedbene uredbe.

Evropska komisija lahko na podlagi tega poročila po potrebi predloži ustrezne predloge za večjo uravnoteženost in učinkovitost teh postopkov.

posebnih zahtevah, ki jih je treba upoštevati, in pregledih, ki jih je treba opraviti med zdravniškim pregledom.

2. Nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča pošlje poročilo nosilcu, ki je pristojen za izplačilo in je zahteval zdravniški pregled. Tega nosilca zavezujejo ugotovitve nosilca v kraju začasnega ali stalnega prebivališča.

Nosilec, pristojen za izplačilo dajatev, si pridrži pravico, da upravičenca napoti na zdravniški pregled k zdravniku po svoji izbiri. Upravičenec je lahko pozvan v državo članico nosilca, pristojnega za izplačilo dajatev, samo, če lahko potuje brez škode za svoje zdravje in če s tem povezane potne stroške in stroške bivanja krije nosilec, pristojen za izplačilo dajatev.

(*) Pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

3. Če upravičenec ali vlagatelj zahtevka za dajatev ali njegov družinski član začasno ali stalno prebiva na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri ima sedež nosilec, pristojen za izplačilo dajatev, opravi administrativno preverjanje na zahtevo tega nosilca pristojni nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča upravičenca.

Odstavek 2 se uporablja tudi v tem primeru.

4. Odstavka 2 in 3 se uporabita tudi za ugotavljanje ali preverjanje ravni odvisnosti prejemnika ali vlagatelja zahtevka za dajatve za dolgotrajno nego iz člena 34 osnovne uredbe.

5. Pristojni organi ali pristojni nosilci dveh ali več držav članic se lahko dogovorijo o posebnih določbah in postopkih za doseganje popolnega ali delnega izboljšanja sposobnosti vlagateljev in prejemnikov glede vstopa na trg delovne sile ter njihovega sodelovanja v sistemih in programih, ki so v ta namen na voljo v državi članici njihovega stalnega ali začasnega prebivališča.

6. Kot izjema od načela brezplačne vzajemne administrativne pomoči iz člena 76(2) osnovne uredbe, nosilec, pristojen za izplačilo, ki je zahteval preverjanje, povrne dejanski znesek stroškov preverjanja iz odstavkov 1 do 5 nosilcu, ki je bil naprošen za preverjanje.

Člen 88

Uradna obvestila

1. Države članice Evropsko komisijo uradno obvestijo o podrobnostih glede organov iz člena 1(m), (q) in (r) osnovne uredbe ter člena 1(2)(a) in (b) izvedbene uredbe ter tudi glede nosilcev, imenovanih v skladu z izvedbeno uredbo.

2. Organi iz odstavka 1 morajo imeti elektronsko identiteto v obliki identifikacijske kode in elektronskega naslova.

3. Upravna komisija določi strukturo, vsebino in podrobna pravila, vključno z enotno obliko in vzorcem, uradnih obvestil o podrobnostih iz odstavka 1.

4. Priloga IV k izvedbeni uredbi določa zbirko podatkov, dostopno javnosti, ki vsebuje podatke iz odstavka 1. Zbirko podatkov vzpostavi Evropska komisija, ki z njo tudi upravlja. Države članice pa so odgovorne za vnos svojih nacionalnih kontaktnih informacij v to zbirko podatkov. Poleg tega države članice zagotovijo točnost vnosa nacionalnih kontaktnih informacij v skladu z odstavkom 1.

5. Države članice zagotovijo stalno posodabljanje podatkov iz odstavka 1.

Člen 89

Informacije

1. Upravna komisija pripravi potrebne informacije, da zainteresirane strani seznani z njihovimi pravicami in upravnimi formalnostmi pri uveljavljanju teh pravic. Širjenje informacij se po možnosti zagotavlja po elektronski poti z objavo na javno dostopnih spletnih straneh. Upravna komisija zagotovi redno posodabljanje informacij ter spremlja kakovost storitev, ki se opravljajo za stranke.

2. Svetovalni odbor iz člena 75 osnovne uredbe lahko pripravi mnenja in priporočila za izboljšanje informacij in njihovega razširjanja.

3. Države članice zagotovijo, da so potrebne informacije na voljo osebam, ki jih zajema osnovna uredba, da bi bile te obveščene o spremembah, ki jih prinašata osnovna uredba in izvedbena uredba, in bi lahko tako uveljavljale svoje pravice. Prav tako zagotavljajo storitve, prijazne do uporabnikov.

4. Pristojni organi zagotovijo, da so njihovi nosilci obveščeni in izvajajo vse zakonodajne in druge določbe Skupnosti, vključno s sklepi Upravne komisije, na področjih, ki jih urejata osnovna uredba in izvedbena uredba, ter v skladu z njima.

Člen 90

Pretvorba valute

Za izvajanje osnovne uredbe in izvedbene uredbe se kot veljavni menjalni tečaj med dvema valutama uporablja referenčni menjalni tečaj, ki ga določi Evropska centralna banka. Datum, na katerega se določi menjalni tečaj, določi Upravna komisija.

Člen 91

Statistični podatki

Pristojni organi pripravljajo statistične podatke o izvajanju osnovne uredbe in izvedbene uredbe ter jih pošiljajo sekretariatu Upravne komisije. Ti podatki se zbirajo in organizirajo po načrtu in metodi, ki ju opredeli Upravna komisija. Evropska komisija zagotovi širjenje teh podatkov.

Člen 92

Sprememba prilog

Priloge I, II, III, IV in V izvedbene uredbe ter priloge VI, VII, VIII in IX osnovne uredbe se lahko na zahtevo Upravne komisije spremenijo z uredbo Komisije.

Člen 93

Prehodne določbe

Člen 87 osnovne uredbe se uporablja za primere, ki jih zajema izvedbena uredba.

Člen 94

Prehodne določbe o pokojninah

1. Če zavarovalni primer nastopi pred dnem začetka veljavnosti izvedbene uredbe na ozemlju zadevne države članice in zahtevku za pokojnino ni bilo ugodeno pred tem datumom, se na podlagi tega zahtevka dajatev odmeri dvakrat, če je treba na podlagi tega zavarovalnega primera priznati dajatve pred tem datumom:

- (a) za obdobje pred dnem začetka veljavnosti izvedbene uredbe na ozemlju zadevne države članice v skladu z Uredbo (EGS) št. 1408/71 ali sporazumi, ki veljajo med zadevnimi državami članicami,
- (b) za obdobje, ki se začne na dan začetka veljavnosti izvedbene uredbe na ozemlju zadevne države članice, v skladu z osnovno uredbo.

Če pa je znesek, izračunan v skladu z določbami pod točko (a), višji od zneska, izračunanega v skladu z določbami, navedenimi pod točko (b), je zadevna oseba še naprej upravičena do zneska, izračunanega v skladu z določbami, navedenimi pod točko (a).

2. Pri zahtevku za dajatve za invalidnost, starost ali preživele družinske člane, ki je bil vložen pri nosilcu države članice, je treba po uradni dolžnosti opraviti ponovno odmero od dneva začetka veljavnosti izvedbene uredbe na ozemlju zadevne države članice, za dajatve, ki jih je za isti primer pred tem datumom dodelil nosilec ali nosilci ene ali več drugih držav članic, v skladu z osnovno uredbo. Zaradi ponovne odmere se ne sme zmanjšati znesek priznane dajatve.

Člen 95

Prehodno obdobje za izmenjavo podatkov po elektronski poti

1. Vsaka država članica lahko uveljavlja prehodno obdobje za elektronsko izmenjavo podatkov, kot je določeno v členu 4(2) izvedbene uredbe.

Prehodno obdobje ni daljše od 24 mesecev od dneva začetka veljavnosti izvedbene uredbe.

Če pa pri vzpostavitvi potrebne infrastrukture Skupnosti (elektronska izmenjava informacij socialne varnosti – EESSI) pride do občutnih zamud, se Upravna komisija, upoštevajoč začetek veljavnosti izvedbene uredbe, lahko dogovori o ustreznem podaljšanju teh obdobji.

2. Podrobna praktična pravila za vsa potrebna prehodna obdobja iz odstavka 1 določi Upravna komisija, ki zagotovi nujno izmenjavo podatkov za uporabo osnovne uredbe in izvedbene uredbe.

Člen 96

Razveljavitev

1. Uredba (EGS) št. 574/72 se razveljavi z ... (*).

Vendar pa Uredba (EGS) št. 574/72 še naprej velja in se njeni pravni učinki ohranijo za namene:

- (a) Uredbe Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva ⁽¹⁾, vse do razveljavitve ali spremembe navedene uredbe;
- (b) Uredbe Sveta (EGS) št. 1661/85 z dne 13. junija 1985 o tehničnih prilagoditvah predpisom Skupnosti o socialni varnosti za delavce migrante v zvezi z Grenlandijo ⁽²⁾ vse do razveljavitve ali spremembe navedene uredbe;
- (c) Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ⁽³⁾ Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb ⁽⁴⁾ in drugih sporazumov, ki se sklicujejo na Uredbo (EGS) št. 574/72, vse do spremembe navedenih sporazumov glede na izvedbeno uredbo.

2. V Direktivi Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih delavcev, ki se gibljejo v Skupnosti ⁽⁵⁾, in na splošno v vseh drugih aktih Skupnosti, se sklicevanja na Uredbo (EGS) št. 574/72 štejejo kot sklicevanja na izvedbeno uredbo.

Člen 97

Objava in začetek veljavnosti

Ta uredba se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati dne ... (**).

(*) Datum začetka veljavnosti te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 160, 20.6.1985, str. 7.

⁽³⁾ UL L 1, 3.1.1994, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 114, 30.4.2002, str. 6.

⁽⁵⁾ UL L 209, 25.7.1998, str. 46.

(**) Prvi dan meseca, ki sledi obdobju šestih mesecev od dneva objave te uredbe in ki ne sme biti pred 1. januarjem 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...

Za Evropski parlament

Predsednik

...

Za Svet

Predsednik

...

PRILOGA I

IZVEDBENE DOLOČBE ZA DVOSTRANSKE SPORAZUME, KI SO ŠE V VELJAVI, IN NOVE DVOSTRANSKE IZVEDBENE SPORAZUME**(iz člena 8(1) in člena 9(2) izvedbene uredbe)**

BELGIJA – DANSKA

Izmenjava pism z dne 8. maja 2006 in 21. junija 2006 o Sporazumu o povrnitvi dejanskega zneska dajatev, ki so jih prejeli družinski člani zaposlene ali samozaposlene osebe, zavarovane v Belgiji, če družinski član prebiva na Danskem, ter upokojenci in/ali njihovi družinski člani, ki so zavarovani v Belgiji in prebivajo na Danskem.

BELGIJA – NEMČIJA

Sporazum z dne 29. januarja 1969 o plačevanju in povračilu prispevkov za socialno varnost

BELGIJA – IRSKA

Izmenjava pism z dne 19. maja in 28. julija 1981 o členih 36(3) in 70(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (vzajemna odpoved povračilu stroškov storitev in dajatev za brezposelnost po poglavjih 1 in 6 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71) in členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (vzajemna odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

BELGIJA – ŠPANIJA

Sporazum z dne 25. maja 1999 o povračilu za storitve v skladu z določbami uredb (EGS) št. 1408/71 in 574/72.

BELGIJA – FRANCIJA

- (a) Sporazuma z dne 4. julija 1984 v zvezi z zdravniškimi pregledi obmejnih delavcev, ki prebivajo v eni državi in delajo v drugi
- (b) Sporazum z dne 14. maja 1976 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov, sprejet na podlagi člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72
- (c) Sporazum z dne 3. oktobra 1977 o izvajanju člena 92 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo prispevkov za socialno varnost)
- (d) Sporazum z dne 29. junija 1979 o vzajemni odpovedi povračilu, predvideni v členu 70(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (stroški dajatve za brezposelnost)
- (e) Dogovor o izvajanju z dne 6. marca 1979 o postopkih za izvajanje Dodatne konvencije z dne 12. oktobra 1978 o socialni varnosti med Belgijo in Francijo glede določb, ki se nanašajo na samozaposlene osebe
- (f) Izmenjava pism z dne 21. novembra 1994 in 8. februarja 1995 o postopkih za poravnavo vzajemnih zahtevkov na podlagi členov 93, 94, 95 in 96 Uredbe (EGS) št. 574/72

BELGIJA – ITALIJA

- (a) Sporazum z dne 12. januarja 1974 o izvajanju člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72
- (b) Sporazum z dne 31. oktobra 1979 o izvajanju člena 18(9) Uredbe (EGS) št. 574/72
- (c) Izmenjava pism z dne 10. decembra 1991 in 10. februarja 1992 o povračilu vzajemnih terjatev po členu 93 Uredbe (EGS) št. 574/72
- (d) Sporazum z dne 21. novembra 2003 o pogojih poravnave vzajemnih terjatev po členih 94 in 95 Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72.

BELGIJA – LUKSEMBURG

- (a) Sporazum z dne 28. januarja 1961 o izterjavi prispevkov za socialno varnost
- (b) Sporazum z dne 16. aprila 1976 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov, kot je predvideno v členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72.

BELGIJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Izmenjava pism z dne 4. maja in 14. junija 1976 v zvezi s členom 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnih preverjanj in zdravniških pregledov)
- (b) Izmenjava pism z dne 18. januarja in 14. marca 1977 o členu 36(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (dogovor o povračilu ali odpovedi povračilu stroškov storitev, zagotovljenih pod pogoji poglavja 1 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71), kot je bila spremenjena z izmenjavo pism z dne 4. maja in 23. julija 1982 (dogovor o povračilu stroškov, ki so nastali pri izvajanju člena 22(1)(a) Uredbe (EGS) št. 1408/71).

BOLGARIJA – ČEŠKA

Člen 29(1) in (3) Sporazuma z dne 25. novembra 1998 in člen 5(4) Upravnega dogovora z dne 30. novembra 1999 o oprostitvi povračila stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov.

BOLGARIJA – NEMČIJA

Člena 8 in 9 Upravnega dogovora o izvajanju Konvencije o socialni varnosti z dne 17. decembra 1997 na področju pokojnin.

ČEŠKA – SLOVAŠKA

Člena 15 in 16 Upravnega dogovora z dne 8. januarja 1993 o določitvi sedeža delodajalca in kraja stalnega prebivališča za uporabo člena 20 Konvencije o socialni varnosti z dne 29. oktobra 1992.

DANSKA – IRSKA

Izmenjava pism z dne 22. decembra 1980 in 11. februarja 1981 o vzajemni odpovedi povračilu stroškov storitev iz zavarovanja za primer bolezni, materinstva, nesreče pri delu in poklicne bolezni ter dajatev za brezposelnost in stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov (člena 36(3), 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 in člen 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72).

DANSKA – GRČIJA

Sporazum z dne 8. maja 1986 o delni vzajemni odpovedi povračilu pri storitvah ob bolezni, materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter odpovedi povračilu pri upravnem preverjanju in zdravniških pregledih.

DANSKA – ŠPANIJA

Sporazumu z dne 11. decembra 2006 o predujmu, rokih in povračilu dejanskega zneska dajatev, ki so jih prejeli družinski člani zaposlene ali samozaposlene osebe, zavarovane v Španiji, če družinski član prebiva na Danskem, ter upokojeanci in/ali njihovi družinski člani, ki so zavarovani v Belgiji in prebivajo na Danskem.

DANSKA – FRANCIJA

Dogovor z dne 29. junija 1979 in dodatni dogovor z dne 2. junija 1993 v zvezi z delno odpovedjo povračilu na podlagi členov 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 in v zvezi z medsebojno odpovedjo povračilu na podlagi člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (delna odpoved povračilu stroškov storitev v primeru bolezni, materinstva, nesreč pri delu in poklicnih boleznih ter odpoved povračilu stroškov administrativnih preverjanj in zdravstvenih pregledov).

DANSKA – ITALIJA

Sporazum z dne 18. novembra 1998 o povračilu stroškov storitev, zagotovljenih iz zavarovanja za primer bolezni, materinstva, nesreče pri delu in poklicne bolezni, stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov.

DANSKA – LUKSEMBURG

Sporazum z dne 19. junija 1978 o vzajemni odpovedi povračilu, predvidenemu v členu 36(3), 63(3) in 70(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ter členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (stroški storitev ob bolezni, materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih, stroški dajatev v primeru brezposelnosti ter stroški upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

DANSKA – NIZOZEMSKA

Izmenjava pism z dne 30. marca in 25. aprila 1979, kot je bila spremenjena s sporazumom z dne 12. decembra 2006 o povračilu stroškov storitev ob bolezni, materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih.

DANSKA – PORTUGALSKA

Sporazum z dne 17. aprila 1998 o delni odpovedi povračilu stroškov storitev, zagotovljenih iz zavarovanja za primer bolezni, materinstva, nesreče pri delu in poklicne bolezni ter upravnem preverjanju in zdravniških pregledih.

DANSKA – FINSKA

Člen 15 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003: Sporazum o vzajemni opustitvi povračil v skladu s členi 36, 63 in 70 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (stroški storitev ob bolezni in materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter dajatvami v primeru brezposelnosti) in členom 105 Uredbe (EGS) št. 574/72 (stroški upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

DANSKA – ŠVEDSKA

Člen 15 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003: Sporazum o vzajemni opustitvi povračil v skladu s členi 36, 63 in 70 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (stroški storitev ob bolezni in materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter dajatve v primeru brezposelnosti) in členom 105 Uredbe (EGS) št. 574/72 (stroški upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

DANSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Izmenjava pism z dne 30. marca in 19. aprila 1977, kot je bila spremenjena z izmenjavo pism z dne 8. novembra 1989 in 10. januarja 1990 o sporazumu o odpovedi povračilu stroškov storitev ter upravnega preverjanja in zdravniških pregledov.

NEMČIJA – LUKSEMBURG

- (a) Sporazum z dne 14. oktobra 1975 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov, sprejet na podlagi člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72;
- (b) Sporazum z dne 14. oktobra 1975 o pobiranju in izterjavi prispevkov za socialno varnost;
- (c) Sporazum z dne 25. januarja 1990 o uporabi členov 20 in 22(1)(b) in (c) Uredbe (EGS) št. 1408/71.

ESTONIJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor, ki so ga 26. marca 2006 sklenili pristojni organi Republike Estonije in Združenega kraljestva v skladu s členoma 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/712, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu s to uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004.

IRSKA – FRANCIJA

Izmenjava pism z dne 30. julija 1980 in 26. septembra 1980 o členih 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (vzajemna odpoved povračilu stroškov storitev) in o členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (vzajemna odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

IRSKA – LUKSEMBURG

Izmenjava pism z dne 26. septembra 1975 in 5. avgusta 1976 glede členov 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 in člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov storitev, zagotovljenih na podlagi poglavja 1 ali 4 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71, in stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105 Uredbe (EGS) št. 574/72).

IRSKA – NIZOZEMSKA

Izmenjava pism z dne 22. aprila in 27. julija 1987 glede člena 70(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (odpoved stroškom povračila za datjave, dodeljene pri uporabi člena 69 Uredbe (EGS) št. 1408/71) in člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105 Uredbe (EGS) št. 574/72).

IRSKA – ŠVEDSKA

Sporazum z dne 8. novembra 2000 o odpovedi povračilu stroškov storitev ob bolezni, materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter upravnem preverjanju in zdravniških pregledih.

IRSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Izmenjava pism z dne 9. julija 1975 o členih 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (dogovor o povračilu ali odpovedi povračilu stroškov storitev, zagotovljenih pod pogoji poglavja 1 ali 4 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71) in členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved plačilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

GRČIJA – NIZOZEMSKA

Izmenjava pism z dne 8. septembra 1992 in 30. junija 1993 v zvezi z metodami povračila med nosilci.

ŠPANJA – PORTUGALSKA

- (a) Členi 42, 43 in 44 Upravnega dogovora z dne 22. maja 1970 (izvoz dajatev za brezposelnost). Ta vnos bo veljaven dve leti po začetku uporabe Uredbe (ES) št. 883/2004;
- (b) Sporazum z dne 2. oktobra 2002 med Španijo in Portugalsko o podrobni določitvi ureditve za upravljanje in poravnavo vzajemnih zahtevkov v zvezi z zdravstvenim varstvom zaradi lažje in hitreje poravnave teh zahtevkov.

ŠPANJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Sporazum z dne 18. junija 1999 o povračilu stroškov storitev, ki se dodelijo v skladu z določbami uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72.

FRANCIJA – NEMČIJA

Sporazum z dne 26. maja 1981 o izvajanju člena 92 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (pobiranje in izterjava prispevkov za socialno varnost).

FRANCIJA – ŠPANJA

Sporazum z dne 17. maja 2005 o vzpostavitvi posebne ureditve za upravljanje in poravnavo vzajemnih zahtevkov glede prejemkov iz zdravstvenega varstva v skladu z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72.

FRANCIJA – ITALIJA

- (a) Izmenjava pism z dne 14. maja in 2. avgusta 1991 o pogojih za poravnavo vzajemnih zahtevkov po členu 93 Uredbe (EGS) št. 574/72;
- (b) Dodatna izmenjava pism z dne 22. marca in 15. aprila 1994 o postopkih za poravnavo vzajemnih dolgov pod pogoji iz členov 93, 94, 95 in 96 Uredbe (EGS) št. 574/72;
- (c) Izmenjava pism z dne 2. aprila 1997 in 20. oktobra 1998, ki spreminja izmenjavo pism, navedeno v točkah (a) in (b), v zvezi s postopki za poravnavo obojestranskih dolgov v skladu s pogoji členov 93, 94, 95 in 96 Uredbe (EGS) št. 574/72;
- (d) Sporazum z dne 28. junija 2000 o odpovedi povračilu stroškov, navedenih v členu 105(1) Uredbe (EGS) št. 574/72, za upravna preverjanja in zdravniške preglede, ki se zahtevajo v skladu s členom 51 navedene uredbe.

FRANCIJA – LUKSEMBURG

- (a) Sporazum z dne 2. julija 1976 o odstopu od povračila, določenega v členu 36(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971, izdatkov, nastalih pri zagotavljanju storitev zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za materinstvo za družinske člane delavca, ki nimajo stalnega prebivališča v isti državi članici kakor on sam;
- (b) Sporazum z dne 2. julija 1976 o odstopu od povračila, določenega v členu 36(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971, izdatkov, nastalih pri zagotavljanju storitev zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za materinstvo za nekdanje obmejne delavce, njihove družinske člane ali preživele družinske člane;
- (c) Sporazum z dne 2. julija 1976 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972;
- (d) Izmenjava pism z dne 17. julija in 20. septembra 1995 v zvezi s pogoji za ureditev medsebojnih zahtevkov v skladu s členi 93, 95 in 96 Uredbe (EGS) št. 574/72.

FRANCIJA – NIZOZEMSKA

- (a) Sporazum z dne 28. aprila 1997 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov v skladu s členom 105 Uredbe (EGS) št. 574/72;
- (b) Sporazum z dne 29. septembra 1998 o določitvi posebnih pogojev za določanje zneskov, ki jih je treba povrniti za storitve v skladu s pogoji uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72;
- (c) Sporazum z dne 3. februarja 1999 o določitvi posebnih pogojev za urejanje in poravnavo obojestranskih dolgov za dajatve za bolezen v skladu s pogoji uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72.

FRANCIJA – PORTUGALSKA

Sporazum z dne 28. aprila 1999 o določitvi posebnih podrobnih pravil, ki urejajo administracijo in poravnavo obojestranskih zahtevkov za medicinsko zdravljenje v skladu z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72.

FRANCIJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Izmenjava pism z dne 25. marca in 28. aprila 1997 v zvezi s členom 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnih preverjanj in zdravniških pregledov);
- (b) Sporazum z dne 8. decembra 1998 o posebnih metodah za določitev zneskov, ki se morajo povrniti za storitve v skladu z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

ITALIJA – NEMČIJA

Sporazum z dne 3. aprila 2000 o pobiranju in izterjavi prispevkov za socialno varnost.

ITALIJA – ŠPANIJA

Sporazum o novem postopku za izboljšanje in poenostavitev povračil stroškov za zdravstveno varstvo z dne 21. novembra 1997 v zvezi s členom 36(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo stroškov storitev ob bolezni in materinstvu) in v zvezi s členi 93, 94, 95, 100 in 102(5) izvedbene uredbe (postopki za povračilo dajatev za zavarovanje za bolezen in materinstvo ter za prepozno vložene zahteve).

ITALIJA – NIZOZEMSKA

Sporazum z dne 24. decembra 1996/27. februarja 1997 o členu 36(3) in členu 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71.

ITALIJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor, ki so ga 15. decembra 2005 podpisali pristojni organi Republike Italije in Združenega kraljestva v skladu s členom 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu s to uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. januarja 2005.

LUKSEMBURG – ITALIJA

Člen 4(5) in (6) Upravnega dogovora z dne 19. januarja 1955 o izvajanju določb Splošne konvencije o socialni varnosti (zdravstveno zavarovanje za kmetijske delavce).

LUKSEMBURG – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Izmenjava pism z dne 18. decembra 1975 in 20. januarja 1976 glede člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105 Uredbe (EGS) št. 574/72)

MADŽARSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor, ki so ga 1. novembra 2005 sklenili pristojni organi Republike Madžarske in Združenega kraljestva v skladu s členoma 35(3) in 41(2) Uredbe (EGS) št. 883/2004, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu z navedeno uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004.

MALTA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor, ki so ga 17. januarja 2007 sklenili pristojni organi Malte in Združenega kraljestva v skladu s členoma 35(3) in 41(2) Uredbe (EGS) št. 883/2004, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu z navedeno uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004.

NIZOZEMSKA – BELGIJA

- (a) Sporazum z dne 21. marca 1968 o pobiranju in izterjavi prispevkov za socialno varnost in Upravni dogovor z dne 25. novembra 1970, s katerim se izvaja ta sporazum;
- (b) Sporazum z dne 13. marca 2006 o zdravstvenem zavarovanju;
- (c) Sporazum z dne 12. avgusta 1982 o zavarovanju za primer bolezni, materinstva in invalidnosti.

NIZOZEMSKA – NEMČIJA

- (a) Člen 9 Upravnega dogovora z dne 18. aprila 2001 o konvenciji z dne 18. aprila 2001 (plačilo pokojnin);
- (b) Sporazum z dne 21. januarja 1969 o izterjavi prispevkov za socialno zavarovanje.

NIZOZEMSKA – ŠPANIJA

Sporazum z dne 21. februarja 2000 med Nizozemsko in Španijo o lažji poravnavi obojestranskih zahtevkov v zvezi z dajatvami iz zavarovanja za bolezen in materinstvo ob izvajanju določb uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72.

NIZOZEMSKA – LUKSEMBURG

Sporazum z dne 1. novembra 1976 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov, sprejet na podlagi člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72.

NIZOZEMSKA – PORTUGALSKA

Sporazum z dne 11. decembra 1987 glede povračila za storitve v primeru bolezni in materinstva.

NIZOZEMSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Drugi stavek člena 3 Upravnega dogovora z dne 12. junija 1956 o izvajanju Konvencije z dne 11. avgusta 1954;
- (b) Izmenjava pisem z dne 25. aprila in 26. maja 1986 glede člena 36(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo ali odpoved povračilu stroškov za storitve), spremenjena.

AVSTRIJA — NEMČIJA

Točka 1 oddelka II in oddelek III Sporazuma z dne 2. avgusta 1979 o izvajanju Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 19. julija 1978 sta še naprej veljavna za osebe, ki so bile 1. januarja 2005 ali prej zaposlene kot obmejni delavci in so postale brezposelne pred 1. januarjem 2011.

POLJSKA – NEMČIJA

Sporazum z dne 11. januarja 1977 o izvajanju Konvencije z dne 9. oktobra 1975 o starostnih pokojninah in prejemkih ob nesrečah pri delu.

PORTUGALSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor z dne 8. junija 2004 o uvedbi drugih metod povračila stroškov socialnih prejemkov v naravi v obeh državah z začetkom veljavnosti 1. januarja 2003.

FINSKA – ŠVEDSKA

Člen 15 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003: Sporazum o vzajemni opustitvi povračil v skladu s členi 36, 63 in 70 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (stroški storitev ob bolezni in materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter dajatve v primeru brezposelnosti) in členom 105 Uredbe (EGS) št. 574/72 (stroški upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

FINSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Izmenjava pisem z dne 1. in 20. junija 1995 o členih 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo ali odpoved povračilu stroškov za storitve) in člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

ŠVEDSKA – ŠPANIJA

Sporazum z dne 1. decembra 2004 o povračilu stroškov socialnih prejemkov v naravi, določenim z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72.

ŠVEDSKA – LUKSEMBURG

Sporazum z dne 27. novembra 1996 o povračilu stroškov na področju socialne varnosti.

ŠVEDSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Sporazum z dne 15. aprila 1997 glede člena 36(3) in člena 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo ali odpoved povračilu stroškov storitev) ter člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov).

PRILOGA II

POSEBNI SISTEMI, KI SE UPORABLJAJO ZA JAVNE USLUŽBENCE**(iz člena 31 in 41 izvedbene uredbe)**

- A. Posebni sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbence, za katere ne velja poglavje 1 naslova III Uredbe (ES) št. 883/2004, ki se nanašajo na storitve

Nemčija

Posebni sistem zavarovanja za primer bolezni, ki velja za javne uslužbence

- B. Posebni sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbence, za katere ne velja poglavje 1 naslova III Uredbe (ES) št. 883/2004, z izjemo člena 19, člena 27(1) in člena 35, ki se nanašajo na storitve.

Španija

Posebni sistem socialne varnosti, ki velja za javne uslužbence.

Posebni sistem socialne varnosti, ki velja za pripadnike oboroženih sil.

Posebni sistem socialne varnosti, ki velja za sodne uradnike in administrativno osebje.

- C. Posebni sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbence, za katere ne veljajo poglavje 2 naslova III Uredbe (ES) št. 883/2004, ki se nanašajo na storitve.

Nemčija

Posebni sistem nezgodnega zavarovanja, ki se uporabljajo za javne uslužbence.

PRILOGA III

**DRŽAVE ČLANICE, KI ZAHTEVAJO POVRAČILO STROŠKOV STORITEV NA PODLAGI PAVŠALNIH
ZNESKOV****(iz člena 63(1) izvedbene uredbe)**

IRSKA

ŠPANIJA

ITALIJA

MALTA

NIZOZEMSKA

PORTUGALSKA

FINSKA

ŠVEDSKA

ZDRUŽENO KRALJESTVO

PRILOGA IV

PODROBNOSTI O ZBIRKI PODATKOV IZ ČLENA 88(4) IZVEDBENE UREDBE

1. Vsebina zbirke podatkov

Elektronski (URL) imenik zadevnih organov vsebuje:

- (a) nazive organov v uradnem jeziku/uradnih jezikih države članice in v angleščini;
- (b) identifikacijsko kodo in elektronsko naslavljanje EESSI;
- (c) njihove naloge glede na opredelitve v členu 1(m), (q) in (r) osnovne uredbe ter členu 1(a) in (b) izvedbene uredbe;
- (d) njihove pristojnosti glede različnih tveganj, vrst dajatev, sistemov in geografske pokritosti;
- (e) podatke o delu osnovne uredbe, ki ga uporabljajo organi;
- (f) naslednje podatke za stike: poštni naslov, telefon, telefaks, naslov elektronske pošte in ustrezni naslov URL
- (g) vse druge potrebne podatke za uporabo osnovne uredbe in izvedbene uredbe.

2. Upravljanje zbirke podatkov

- (a) Elektronski imenik je nameščen v EESSI na ravni Evropske komisije.
- (b) Države članice so odgovorne za zbiranje in preverjanje potrebnih podatkov organov in za pravočasno obveščanje Evropske komisije o novih vnosih ali spremembah vnosov, za katere so odgovorne.

3. Dostop

Podatki, ki se uporabljajo v operativne in upravne namene, javnosti niso dostopni.

4. Varnost

Zabeležene bodo vse spremembe zbirke podatkov (vnosi, posodobitve, izbrisi). Uporabniki se bodo pred dostopom do imenika zaradi spreminjanja vnosov, identificirali in avtentificirali. Pred vsakim poskusom spremembe vnosa bo preverjeno, če ima uporabnik za to dovoljenje. Vse neodobrene dejavnosti so zavrnjene in zabeležene.

5. Jezikovna ureditev

V zbirki podatkov je kot splošni jezik uporabljena angleščina. Nazivi organov in njihovi podatki za stike naj bi bili vneseni tudi v uradnem jeziku/uradnih jezikih države članice.

PRILOGA V

DRŽAVE ČLANICE, KI MEDSEBOJNO DOLOČAJO NAJVIŠJI ZNESEK POVRAČILA IZ TRETJEGA STAVKA ČLENA 65(6) OSNOVNE UREDBE, IN SICER NA PODLAGI POVPREČNEGA ZNESKA DAJATEV ZA BREZPOSELNOST, DOLOČENEGA V SKLADU Z ZAKONODAJO TEH DRŽAV ČLANIC V PRETEKLEM KOLEDARSKEM LETU (iz člena 69 izvedbene uredbe)

BELGIJA

ČEŠKA

NEMČIJA

AVSTRIJA

SLOVAŠKA

FINSKA

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Evropski parlament in Svet sta 29. aprila 2004 sprejela Uredbo (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾ o koordinaciji sistemov socialne varnosti (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), ki naj bi nadomestila uredbo (EGS) št. 1408/71 ⁽²⁾.

Člen 89 osnovne uredbe določa, da je treba sprejeti uredbo o določitvi postopka za njeno izvajanje. Komisija je zato 31. januarja 2006 Svetu predložila predlog uredbe. Predlog temelji na členih 42 in 308 Pogodbe.

Evropski parlament je v skladu s členom 251 Pogodbe dal svoje mnenje v prvi obravnavi 9. julija 2008 ⁽³⁾. Ekonomsko-socialni odbor je mnenje predložil 26. oktobra 2006 ⁽⁴⁾.

Komisija je 15. oktobra 2008 predstavila spremenjeni predlog, v katerega je vključila 159 od 162 sprememb Evropskega parlamenta.

Svet je v skladu s členom 251(2) Pogodbe ES 17. decembra 2008 soglasno sprejel skupno stališče.

II. NAMEN

S tem predlogom naj bi bilo dokončano posodabljanje trenutno veljavnih pravil na področju koordinacije sistemov socialne varnosti, saj bo uvedel podrobna pravila za izvajanje uredbe (ES) št. 883/2004 in tako nadomestil sedanjo izvedbeno uredbo (uredba (EGS) št. 574/72). Njegov cilj je zlasti določiti postopke za praktično izvajanje pravil iz osnovne uredbe za vse udeležene strani (zavarovane osebe oziroma njihove delodajalce, ustanove socialne varnosti in pristojne organe držav članic). Poleg tega naj bi predlog izboljšal sedanje postopke, saj jih bo poenostavil ter razjasnil pravice in dolžnosti raznih interesnih skupin. Nadalje naj bi omogočil poglobljeno sodelovanje med institucijami, zlasti z elektronsko izmenjavo podatkov med državami članicami.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošne ugotovitve:

(a) Spremenjeni predlog Komisije

Evropski parlament je sprejel 162 sprememb predloga Komisije, od katerih jih je bilo 160 vključenih v spremenjeni predlog Komisije v celoti, delno ali s spremenjenim besedilom (spremembe št. 1–25, 27–54 in 56–162). Dveh sprememb (spremembi št. 26 in 55) Komisija ni mogla sprejeti.

(b) Skupno stališče Sveta:

Svet bi lahko sprejel 146 od 162 sprememb, ki so bile v celoti ali delno vključene v spremenjeni predlog Komisije, namreč spremembe št. 2, 4, 5, 7, 8, 12–14, 17–25, 27–34, 36–47, 49–54, 56–71, 74–78, 80–88, 90–107, 109–132, 134–146, 147 (prvi del), 148 (prvi del), 149 ter 152–162.

⁽¹⁾ UL L 166, 30.4.2004, popravljena različica v UL L 200, 7.6.2004, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, za samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, UL L 149, 5.7.1971, str. 2. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z uredbo (ES) št. 1992/2006 (UL L 392, 30.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽⁴⁾ UL C 324, 30.12.2006, str. 59.

Svet je prav tako sprejel načela, ki so podlaga za naslednje spremembe, vendar je treba spremeniti njihovo besedilo:

- Št. 3 (nova uvodna izjava 8a): Svet se je popolnoma strinjal z vsebino spremembe, vendar bi moralo biti po njegovem mnenju besedilo zadnjega stavka splošnejše, podobno kot je besedilo zadnjega stavka uvodne izjave št. 10 skupnega stališča.
- Št. 6 in 9 glede opredelitve „dostopne točke“ in „standardiziranega elektronskega sporočila“ iz člena 1(2)(a) in (d): Svet je menil, da bi bilo treba ti opredelitvi ponovno preveriti na podlagi izida dela upravne komisije za socialno varnost delavcev migrantov v okviru projekta EESSI (elektronska izmenjava podatkov o socialni varnosti) (člen 1(2)(a) skupnega stališča).
- Št. 10 (člen 2(-1) novi odstavek): po mnenju Sveta bi bilo treba besedilo te spremembe nekoliko spremeniti ter poleg invalidov navesti tudi starejše osebe (člen 2(1) skupnega stališča).
- Št. 11 (člen 2(1)): po mnenju Sveta je treba namesto „v rokih, določenih z zakonodajo zadevne države članice na področju socialne varnosti“ uporabiti besedilo „brez odlašanja“, saj so lahko ti roki v nekaterih primerih precej dolgi ali pa, nasprotno, jih po nacionalni zakonodaji sploh ni. To je horizontalno vprašanje, ki velja za vse spremembe, ki se nanašajo na roke (člen 2(2) skupnega stališča).
- Št. 15 (člen 3(2)): Svet je lahko sprejel samo prvi odstavek te spremembe, saj bi lahko podrobne določbe, ki jih v drugih delih te spremembe predlaga Parlament, po njegovem mnenju posegale v notranjo ureditev držav članic na tem področju, kar je urejeno že z direktivo 95/46/ES (člen 3(2) skupnega stališča).
- Št. 16 (člen 3(3)): podobno kot pri spremembi št. 11 se je Svet tudi pri tej spremembi zavzel, da se zaradi že navedenih razlogov (člen 3(3) skupnega stališča) namesto navajanja nacionalnih rokov uporabi besedilo „brez odlašanja“. Isto velja za člene 27(5), 49(1) in 51(2) predloga Komisije (členi 27(5), 49(1) in 51(2) skupnega stališča).
- Št. 26 (člen 6(4)): Svet se je sicer strinjal z vsebino člena, vendar bi bilo treba po njegovem mnenju nadalje razjasniti besedilo, kot je predlagano v členu 6(5) skupnega stališča.
- Št. 48 (člen 17(3)): Svet se je sicer strinjal z vsebino člena, vendar bi bilo treba po njegovem mnenju besedilo spremeniti in navesti zadevne države članice, podobno kot v členu 16(3) skupnega stališča.
- Št. 72 (člen 26(2) zadnji odstavek): Svet je menil, da je odgovor na zaprosilo za dovoljenje nemogoče dati v roku petnajstih koledarskih dni ter da bi bilo treba ta rok določiti z nacionalno zakonodajo (člen 26(2) skupnega stališča).
- Št. 73 (člen 26(3)): Svet meni, da je edini namen te določbe opredeliti postopek za določitev nosilca, ki izda dovoljenje, če oseba nima stalnega prebivališča v pristojni državi članici. V določbi pa niso opredeljeni drugi primeri, v katerih se dovoljenje ne sme zavrniti, saj so ti že jasno opredeljeni v osnovni uredbi (člen 26(3) skupnega stališča).
- Št. 97 in 98 (člen 43(1) in 43(3) novi pododstavki): ti spremembi sta bili za Svet sicer sprejemljivi, vendar bi bilo po njegovem mnenju treba spremeniti naslov člena, tako da bi se glasil „Dodatne določbe za izračun dajatve“.

Po mnenju Sveta ne bi bilo priporočljivo sprejeti teh sprememb:

- Št. 1 (tretja uvodna izjava glede varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in njihovi izmenjavi): po mnenju Sveta je ta sprememba, ki je zelo podobna spremembi št. 15 (glej v nadaljevanju), nepotrebna, saj bi bilo to vprašanje najbolje obravnavati v členu 3(2). Svet meni, da bi bilo treba v tej uvodni izjavi zato ohraniti besedilo prvotnega predloga Komisije (uvodna izjava 3 skupnega stališča).
- Št. 35 (člen 12 (novi odstavek 6a)): Svet se je odločil, da bo črtal to odločbo, ker je upravna komisija v poročilu menila, da s tehničnega vidika ni potrebna, saj nima morebitnega negativnega vpliva na osebnostne pravice.
- Št. 55 (člen 19(2)): ta sprememba določa, da se v izjavi o veljavni zakonodaji navedejo plače, ki jih je plačal delodajalec. Svet se je strinjal s Komisijo, da ta sprememba presega podatke, potrebne za namene socialne varnosti, ter posledično tudi namene te uredbe (19(2) skupnega stališča).
- Št. 79 (člen 26(6)): po mnenju Sveta bi moral potne stroške in stroške bivanja, ki so neločljivo povezani z zdravljenjem zavarovane osebe, kriti pristojni nosilec, če tako določa nacionalna zakonodaja tega nosilca in če je bilo dano dovoljenje. Poleg tega Svet ni mogel sprejeti zadnjega dela spremembe o povrnitvi potnih stroškov in stroškov bivanja spremljevalca invalida. Po njegovem mnenju bi to preseglo področje koordinacije sistemov socialne varnosti, saj bi imelo za posledico obveznost države članice, da zagotovi novo pravico do nadomestila iz zdravstvenega zavarovanja (člen 26(6) skupnega stališča).

Vendar je treba dodati, da so bile upoštevane posebne potrebe invalidov, saj je Svet sprejel spremembo št. 10 (člen 2, novi odstavek (-1), glej zgoraj), čeprav je treba besedilo spremembe nekoliko spremeniti.

- Št. 164, 165, 166 in 167 (člen 66 – roki za predložitev in poravnavo terjatev): po mnenju Sveta je treba podaljšati roke, ki jih je predlagala Komisija za predložitev in poravnavo terjatev ter za poravnavo sporov (12 mesecev za predložitev terjatev, 18 mesecev za poravnavo terjatev in 36 mesecev za poravnavo sporov). Svet zato ni mogel sprejeti sprememb št. 164 in 167, v skladu s katerima bi bili ohranjeni roki, ki jih je predlagala Komisija, saj je večina držav članic menila, da je take roke mogoče določiti le na podlagi izkušenj in v skladu s tehnološkim napredkom, ki bo verjetno pospešil izmenjave med nosilci. Pri tem je treba upoštevati tudi, da so v osnutku uredbe že predvidena predplačila in obresti na zamujena plačila, kar naj bi spodbudilo hitrejšo izvajanje postopkov.

Ker pa je to vprašanje za Evropski parlament zelo pomembno, se je Svet dogovoril, da bo v člen 86(1) skupnega stališča vključil posebno klavzulo o pregledu, v skladu s katero se bodo roki iz člena 67(2), (5) in (6) izvedbene uredbe na podlagi poročila upravne komisije pregledali najpozneje štiri leta po začetku veljavnosti izvedbene uredbe. Namen tega pregleda je bistveno skrajšati roke.

Komisija je sprejela skupno stališče, o katerem se je dogovoril Svet.

2. Posebne pripombe

Glede člena 2(4): Svet je menil, da bi bilo treba besedilo predloga Komisije, ki ga želi Parlament ohraniti, nadalje razjasniti ter da bi bilo treba navesti samo organe za zvezo, saj se ta odstavek nanaša samo na organe, ki sodelujejo pri izmenjavi podatkov, ne pa tudi na način izmenjave teh podatkov (člen 2(4) skupnega stališča). Podobno je Svet glede spremembe 108 menil, da bi bila sprejemljiva, če bi bilo dodano besedilo „v funkciji nosilca za stike“, s čimer bi državam članicam omogočili, da uredijo svoj sistem izmenjave informacij (člen 47(1) skupnega stališča). V nekaterih primerih izmenjava podatkov med nosilci ne bi smela biti samodejna, da bi se izognili nepotrebni birokraciji. Tako bi bila sprejemljiva tudi sprememba 89, če bi se dodalo besedilo „po potrebi“ (člen 27(9) skupnega stališča).

Po mnenju Sveta bi bilo treba izraz „upravičenci“ v naslovu člena 3 nadomestiti z besedilom „zadevne osebe“, da bi tako jasneje nakazali, da se ta določba uporablja za osebe, zajete v osnovni uredbi, in ne za upravičence na splošno. Poleg tega je Svet menil, da bi bilo treba črtati odstavke 4–8 tega člena. Prav tako je bil mnenja, da odstavki 4–7 iz predloga Komisije o potrdilu o prejemu pri čezmejnem pošiljanju dokumentov, njegovih pravnih učinkih in pravnih sredstvih posegajo v nacionalne pristojnosti. Glede odstavka 8 o obveščanju zadevne osebe o odločitvi po elektronski poti pa je prevladalo mnenje, da to vprašanje spada v člen 4. Zato je bila ta določba tudi vključena v člen 4(3) skupnega stališča.

Glede člena 4(2) je bil Svet mnenja, da besedilo prvotnega predloga Komisije, ki ga želi Parlament ohraniti, ni skladno z ureditvijo, ki jo bodo uvedle države članice. Besedilo te določbe bi bilo treba po mnenju Sveta spremeniti, tako da bi se glasila, da prenos podatkov med nosilci ali organi za zvezo poteka po elektronski poti neposredno ali posredno prek dostopnih točk, saj so dostopne točke dejansko elektronske kontaktne točke (člen 4(2) skupnega stališča).

Svet je menil, da bi bilo treba v naslovu in besedilu člena 5 namesto izraza „dokazila“ uporabiti besedilo „dokazno gradivo“. To se nanaša na dokazno gradivo, na podlagi katerega se izda dokument in ki ne zavezuje nosilcev v drugi državi članici, razen če predstavlja del podatkov, vključenih v dokument. Poleg tega bi bilo treba po mnenju Sveta iz člena črtati navedbo odločb davčnih organov, saj pristojnost Skupnosti ne obstaja ali pa vprašanje urejajo drugi akti Skupnosti (člen 5 skupnega stališča).

Glede člena 5(3) se je Svet sicer strinjal z vsebino predloga Komisije, ki jo je Parlament ohranil, vendar je kljub temu menil, da bi bilo treba besedilo spremeniti, tako da bi določalo, da morajo nosilci vsaj en mesec poskušati razrešiti morebitne spore, preden lahko zadevo predložijo upravni komisiji. Ta pojasnitev se zdi potrebna, da bi države članice spodbudili, naj sporov ne predložijo samodejno upravni komisiji, temveč naj se dogovarjajo dvostransko. Prav tako je pomembno, da se tovrstne zahteve vložijo prek pristojnih organov in ne posameznega nosilca (člen 5(4) skupnega stališča).

Po mnenju Sveta bi bilo treba v členu 6(2) natančno določiti, da je lahko oseba začasno upravičena do denarnih dajatev ali storitev. Ustrezno bi bilo treba spremeniti tudi naslov člena 6, tako da bi se namesto izraza „izplačilo“ uporabil izraz „dodelitev“ (člen 6 skupnega stališča).

Po mnenju Sveta bi bilo treba spremeniti besedilo člena 7, da bi bilo natančneje izraženo, da se člen nanaša na začasni izračun dajatve ali prispevka. V drugem odstavku člena bi bilo treba dodati besedilo „ali dokumente“, s čimer bi bilo predvideno, da lahko potrebne podatke za dokončni izračun prispevkov ali dajatev vsebujejo tudi dokumenti (člen 7 skupnega stališča).

Glede člena 8(1) bi Svet lahko sprejel predlog Komisije, če se sklicevanje na člen 8 spremeni, saj bi se bilo treba sklicevati na člen 8(1) (člen 8(1) skupnega stališča).

V členu 9 bi bilo treba navesti „organe in nosilce“, ker se ta člen ne nanaša samo na nosilce (člen 9 skupnega stališča).

Svet je menil, da bi bilo treba v členu 10 dodati besedilo „ne glede na druge določbe osnovne uredbe“, saj že členi 53 do 55 osnovne uredbe vsebujejo posebne določbe o prekrivanju dajatev z drugimi dajatvami ali prihodki, v katere ta določba o prekrivanju dajatev ne bi smela posegati (člen 10 skupnega stališča).

V členu 11 bi bilo po mnenju Sveta treba črtati točki (c), (d) in (e), saj je treba preoblikovati odstavek 1 (člen 11 skupnega stališča).

Svet je menil, da bi bilo treba v členu 12(5) besedilo „zavarovana oseba“ nadomestiti z besedilom „zadevna oseba“ (tako da bi bila zagotovljena doslednost s členom 12(1)), saj člen 6 osnovne uredbe ni omejen na zavarovane osebe. Poleg tega se ta izraz ne uporablja v vseh poglavjih osnovne uredbe (na primer v poglavju o pokojninah, kjer se uporablja izraz „osebe“) (člen 12(5) skupnega stališča).

Člen 13 predloga (člen 13 skupnega stališča) se nanaša na pretvorbo zavarovalnih dob, izraženih v različnih enotah, zaradi seštevanja dob. Predlog Komisije je temeljil na predpostavki, da je potrebna samo pretvorba dob na podlagi petdnevnega tedna. Med razpravo v Svetu pa je postalo razvidno, da to ne zadostuje, saj države članice (vsaj za nekatere sisteme) še vedno računajo na podlagi šest- ali sedemdnevnega tedna (npr. za samozaposlene osebe). V tem položaju bi lahko prevzeli sedanji sistem iz člena 15(3) uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 ali pa oblikovali novo določbo. Glede na to, da sedanja določba o pretvorbi ni jasna, je bilo odločeno, da se pripravi nova določba, s katero bodo urejene vse težave, ki jih povzroča sedanji sistem.

Tako bi bil uveden nov sistem za pretvorbo dob, ki bi se uporabljal sistematično, s čimer bi bilo zagotovljeno, da zaradi pretvorbe dob ne bi prihajalo do izgub v zavarovalnih dobah.

Glede člena 14(2) predloga, ki se nanaša na središče interesa, po katerem se določi pristojnost ustrezne države članice v primeru samozaposlitvene dejavnosti v skladu s členom 13(2)(b) osnovne uredbe, je Svet menil, da je nujno dodati število opravljenih storitev (kot je določeno že v členu 12a(5)(d) uredbe Sveta (EGS) št. 574/72) ter črtati navedbo države članice, kjer je zadevna oseba zavezana plačevati davke, saj so po njegovem mnenju davčna vprašanja izven področja koordinacije sistemov socialne varnosti (člen 14(8) skupnega stališča).

Svet je menil, da bi bilo treba v členu 14(10) namesto besedila „zunaj ozemlja Unije“ uporabiti besedilo „tretja država“, tako da bi bili zajeti tudi primeri v Evropskem gospodarskem prostoru in Švici (člen 14(11) skupnega stališča).

Člen 17 se nanaša na osebe, ki običajno opravljajo svoje dejavnosti v več kot eni državi članici. V skladu s členom 17(1) predloga Komisije bi bilo treba obvestiti vse države članice, zakonodajo, ki se uporablja, pa bi bilo treba določiti soglasno. Svet je menil, da so potrebni hitrejši postopki in da bi moral odločitev sprejeti nosilec države članice stalnega prebivališča. Poleg tega bi odstavek 1 iz predloga Komisije podvajal drugi odstavek, kot je predviden v spremembi 47. Ta sprememba bi bila sama po sebi sprejemljiva za Svet, če bi Parlament sprejel člen 16(1) skupnega stališča. Prav tako je sprejemljiva sprememba 48, vendar je treba besedilo nekoliko spremeniti (člen 16(3) skupnega stališča).

Pri členu 20(2), ki se nanaša na obveščanje o zakonodaji, ki se uporablja, s strani pristojnega nosilca, se je Svet odločil, da bo uporabil isti koncept kot pri členu 15, da bi tako razjasnil, da obveznost obveščanja predhodnega pristojnega nosilca ni vedno samodejna, temveč da je treba informacije zgolj dati na voljo (člen 20(2) skupnega stališča).

Svet je menil, da bi bilo treba v členu 22 črtati drugi odstavek ter ga nadomestiti z novo splošno uvodno izjavo (uvodna izjava 16 iz skupnega stališča). Tudi tretji odstavek po mnenju Sveta ni potreben, saj je možnost dogovarjanja o drugih postopkih določena že v členu 9 (člen 22 skupnega stališča).

Po mnenju Sveta se v členu 23 ne bi smeli sklicevati na člen 27 (člen 23 skupnega stališča).

V členu 24(1) bi bilo treba po mnenju Sveta jasno navesti, da bi moral biti dokument, ki ga izda pristojni nosilec, izdan na zahtevo zavarovane osebe ali nosilca v kraju stalnega prebivališča ter da ga lahko pristojni nosilec tudi prekliče, če pogoji niso več izpolnjeni (člen 24(1) skupnega stališča).

Svet je menil, da bi bilo treba členu 25 dodati novi odstavek, s katerim bi pojasnili določbo, ki jo Komisija predlaga v tretjem pododstavku odstavka 6 (člen 25(7) skupnega stališča).

Svet je menil, da bi bilo treba v besedilo iz predloga Komisije glede člena 27 vnesti več sprememb (člen 27 skupnega stališča):

- besedilo člena 27(5) bi bilo treba spremeniti, da bi bilo jasno izraženo, da bi morali nosilci iz kraja stalnega ali začasnega prebivališča opraviti vsa potrebna administrativna preverjanja in zdravniške preglede samo na zahtevo pristojnega nosilca. Treba bi bilo uporabiti besedilo „brez odlašanja“;
- po mnenju Sveta bi bilo treba besedilo predloga Komisije v odstavku 8 razjasniti, zlasti glede zdravniških ugotovitev lečečega zdravnika ali nosilca, prav tako pa bi bilo treba natančneje določiti, da bi morale imeti potrdilo o nezmožnosti za delo enako pravno vrednost kot potrdilo, pripravljeno v pristojni državi članici;
- glede odstavka 9 je bil Svet mnenja, da nosilca iz kraja stalnega prebivališča ni nujno obvestiti o zavrnitvi izplačila denarnih dajatev. Zato bi bilo treba dodati besedilo „po potrebi“.

Pri členu 28 želi Parlament po razumevanju Sveta s spremembo 91, ki je popolnoma sprejemljiva za Svet, ta člen skrajšati na samo prvi odstavek, tako kot je v členu 29 skupnega stališča.

Člen 31(1) in (3) skupnega stališča zajema posebne določbe o odstopanjih od zavarovanja, ki so potrebna za nekatere države članice in s katerimi naj bi zagotovili ravnovesje med državami članicami.

Določbe, o katerih se je dogovoril Svet za člene 33 do 42 skupnega stališča (poglavje II naslova III, Dajatve za nezgode pri delu in poklicne bolezni ter posmrtnine) v veliki meri temeljijo na ustreznih določbah uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 (zlasti členov 34 in 40), saj je po mnenju Sveta treba ohraniti te določbe, da bi zaščitili delavce. Člen 33 predloga Komisije (ki nekoliko omejuje pogoje za izdajo dovoljenja v primeru nezgode pri delu ali poklicnih boleznih) je bil črtan, njegova vsebina pa je bila vključena v člen 36 osnovne uredbe. Členi 35, 36, 37, 38, 39 in 42 predloga Komisije so v skupnem stališču jasnejši (členi 35, 36, 37, 38, 39 in 42 skupnega stališča).

Pri členu 43 bi bilo treba po mnenju Sveta razjasniti naslov, da bi bilo razvidno, da so v tem členu dodatne določbe za izračun dajatev (člen 43 skupnega stališča). Enako bi moralo veljati za člen 47, pri katerem bi bilo treba v naslovu dodati besedo „zadevnih“ (člen 47 skupnega stališča).

V členu 45(3) predloga Komisije bi bilo treba popraviti sklicevanje na člen 47(1)(b) osnovne uredbe, ki bi se moralo glasiti člen 47(1)(a) (člen 45(3) skupnega stališča), besedilo člena 45(6) pa bi bilo treba spremeniti, da bi bilo jasno, da bi bilo treba v primeru, ko prosilec namerno ne da podatkov o svoji zaposlitvi ali prebivanju v državi članici in pozneje vloži zahtevek za pokojnino v tej državi članici, ta zahtevek obravnavati kot nov zahtevek (člen 45(6) skupnega stališča).

Po mnenju Sveta bi bilo treba besedilo člena 49(1) spremeniti, da bi bilo jasno izraženo, kateri nosilec bi moral sprejeti odločitev v katerem primeru. Poleg tega bi bilo treba izraz „nemudoma“ iz predloga Komisije nadomestiti z besedilom „brez odlašanja“ (člen 49(1) skupnega stališča).

V členu 50(2) bi bilo treba po mnenju Sveta razjasniti določbo o začasnih izplačilih in predujmih dajatev. Izplačilo se šteje za začasno, če se zahtevek preučuje in če lahko rezultat postopka preučitve vpliva na znesek dodeljene dajatve. Predujem izplača nosilec države članice, po zakonodaji katere ima zadevna oseba pravico do sorazmerne pokojnine (člen 50(2) skupnega stališča).

Svet se je sicer strinjal z vsebino člena 51(2) predloga Komisije, vendar je menil, da so potrebne nekatere spremembe ter da bi bilo treba predvsem nadomestiti izraz „nemudoma“ z besedilom „brez odlaganja“ (člen 51(2) skupnega stališča). Enako velja za člen 54(1) (člen 54(2) skupnega stališča).

V členu 55 predloga Komisije bi bilo treba po mnenju Sveta pojasniti besedilo drugega odstavka. Svet je menil, da bi bilo treba na začetek drugega stavka petega odstavka dodati besedilo „če je treba“. Besedilo šestega odstavka bi moralo biti po mnenju Sveta prožnejše in predvideti možnost sporazumov med dvema ali več državami članicami, v katerih bi bili določeni drugi ukrepi za lažje iskanje zaposlitve. Poleg tega bi bilo treba dodati, da se lahko pristojni organi ali nosilci dveh ali več držav članic, ki potrebujejo druge posebne postopke in/ali roke, o njih medsebojno dogovorijo (člen 55 skupnega stališča).

Vsebina člena 56(1) predloga je ohranjena, vendar pa je Svet menil, da so potrebne nekatere spremembe, da bi bilo določeno, da ima vodilno vlogo pristojna institucija iz kraja stalnega prebivališča, ki bo dodelila podatke. Zato bi morala brezposelna oseba, ki se odloči, da se bo prijavila kot iskalec zaposlitve in se tako dala na razpolago na zavodu za zaposlovanje v državi članici, kjer je bila nazadnje zaposlena, o tem obvestiti nosilca v državi članici stalnega prebivališča (člen 56(1) skupnega stališča).

Svet meni, da je treba v skupno stališče vstaviti nov člen 57, v katerem so predpisane določbe za uporabo členov 61, 62, 64 in 65 osnovne uredbe o osebah, za katere velja posebni sistem, ki se uporablja za javne uslužbenke.

Glede člena 59(5) predloga Komisije je Svet menil, da bi morala biti ta določba prožnejša in da bi bilo zato treba izraz „obrne“ nadomestiti z besedilo „lahko obrne“ (člen 60(5) skupnega stališča).

V poglavju I naslova IV bi se bilo treba sklicevati na celoten člen 35.

Po mnenju Sveta bi bilo treba pojasniti besedilo člena 61(1) in (3) ter člena 62(3) (člen 62(1) in (2) skupnega stališča in člen 63(2) skupnega stališča).

Po mnenju Sveta bi bilo treba v odstavku 64(2) predloga Komisije natančno določiti, da bi bilo treba povprečne letne stroške določiti v skladu s predhodnim odstavkom (člen 65(2) skupnega stališča).

Svet je v poglavju III naslova IV sicer povzel glavna načela predloga Komisije, vendar je besedilo kljub temu spremenil (kot je določeno v členih 71 do 86 skupnega stališča), da bi upošteval veljavne določbe (zlasti člen 111 Uredbe (ES) št. 574/72) in posebnosti področja socialnega varstva, zaradi česar so bila potrebna odstopanja od besedila predloga Komisije, ki temelji na besedilu direktive o obdavčevanju.

V zvezi z naslovom V predloga Komisije („Razne, prehodne in končne določbe“) je Svet želel olajšati prehod z veljavne zakonodaje Skupnosti na novo zakonodajo, pri tem pa zagotoviti pravno varnost (na primer prehod z veljavne zakonodaje na novo, kar zadeva dvostranske sporazume, sklenjene v okviru Uredbe (ES) št. 1408/71, ali pokojninske prejemke, odobrene po veljavni uredbi); pri čemer upošteva ovire glede logistike, kar zadeva elektronske izmenjave podatkov, in ščiti osebnostne pravice.

Glavne spremembe predloga Komisije, ki so bile uvedene s skupnim stališčem, so:

— Glede člena 85 predloga Komisije je Svet menil, da bi bilo koristno nadalje pojasniti odstavka 1 in 3 o kakovosti zagotovljenih informacij (člen 89(1) in (3) skupnega stališča);

- Glede člena 88 predloga Komisije je po mnenju Sveta treba členu 9 osnovne uredbe dodati nov odstavek 3. Namen je zagotoviti pravno varnost glede sporazumov, ki jih sklenejo države članice na podlagi uredb Sveta (EGS) št. 1408/71 in 574/72.
- V skupnem stališču je bil poleg tega uveden nov člen 87(4) o vzdrževanju, ki naj bi razjasnil pogoje za določitev stopnje vzdrževanja.
- Glede člena 89 predloga Komisije je bil Svet mnenja, da bi bilo treba spremeniti člen 87(8) osnovne uredbe (dok. 14518/08 ADD 1 REV 1).
- Člen 88(2) do (5) skupnega stališča vsebuje nekaj podrobnosti glede priloge IV.
- Svet je glede člena 91 predloga Komisije dosegel soglasje o določbi, v kateri je navedeno, da bi morala uredba začeti veljati prvi dan meseca, ki sledi šestmesečnemu obdobju po dnevu objave uredbe, in vsekakor ne pred 1. januarjem 2010 (člen 97 skupnega stališča).
- Svet je poleg tega v skupnem stališču uvedel nov člen 94 za prehodne določbe o pokojninah po vzorcu člena 118 uredbe Sveta (EGS) št. 574/72, saj so te določbe zelo pomembne za nove države članice.
- Svet je menil, da je treba v skupnem stališču dodati nov člen 95 glede prehodnega obdobja za elektronsko izmenjavo podatkov, v katerem bi bilo natančno določeno, da prehodna obdobja za izmenjavo podatkov po elektronski poti ne bi smela biti daljša od 24 mesecev od dneva začetka uporabe uredbe.

Poleg tega ima skupno stališče pet prilog, ki se nanašajo na dvostranske sporazume (priloga I), posebne sisteme, ki se uporabljajo za javne uslužbenke (priloga II), seznam držav članic, ki stroške storitev povrnejo na podlagi določenih zneskov (priloga III), podrobne podatke o podatkovni zbirki iz člena 89(4) uredbe (priloga IV) ter seznam držav članic, ki vzajemno določajo najvišji znesek povračil iz tretjega stavka člena 65(6) osnovne uredbe (priloga V).

IV. SKLEP

Svet pozdravlja vzdušje sodelovanja, ki je bilo vzpostavljeno z Evropskim parlamentom med prvo obravnavo tega pomembnega zakonodajnega osnutka in ki je institucijama omogočilo, da sta občutno zmanjšali možnost nesporazumov.

Meni, da se je njegovo skupno stališče zelo približalo željam Parlamenta, da bi bilo treba z reformo koordinacije sistemov socialne varnosti zagotoviti, da bodo nova pravila na eni strani izboljšala in poenostavila postopke za delodajalce (zlasti mala in srednje velika podjetja), zavarovane osebe (zaposlene in samozaposlene delavce), pa tudi za državljane EU na splošno ter za nosilce socialne varnosti na drugi strani.

Z veseljem pričakuje nadaljevanje te konstruktivne razprave z Evropskim parlamentom, da bi čim prej dosegla dokončni dogovor, saj bo zgodnji začetek uporabe novih pravil za posodobitev in poenostavitev koordinacije sistemov socialne varnosti vsesplošno koristen.
